

Vae victis : lusus rhetorum advaticorum adversus Leydenses eructationes

<https://hdl.handle.net/1874/14639>

VÆ VICTIS

LVSVS

R H E T O R V M

ADVATICORVM

ADVERSVS

LEYDENSES

ERVCTATIONES

MVNERARIO

GODEFRIDO VRANCKEN;

*MB
526*

EXCVDEBAT

MECASTOR AEDEPOL

1609.

Ampliss. v. M. Velfero

ARGUMENTVM

PARTIS I.

Variè agitur; Sitne responsione dignus Leydenſis popinæ vomitus, quo inſperſæ chartæ nuperi libelli.

1. Exordium ſermonis, De libellulo nauſea.
2. Videri à Rhetoribus refutandum.
3. Non videri.
4. Inſultatio victis.
5. Caluinianis terror Bonarſcius laudatur à Lipſio.
6. Societas T B S V extra iſtum calumniæ.
7. Recidunt calumnias refutatas.
8. Sententia de Refutatione.

PARTIS II.

Agitur carminibus aduerſus ſelecta capita famoſi libelli ex Ritu priſcæ Recitationis.

LECTORI S.

O ætas! ô Criticorum nasi! ô fastidia!

Tres mihi conuiuæ propè dissentire videntur,
Poscentes vario multùm diuersa palato. (tert
Quid dem? quid nõ dem? renuis tu, quod iubet al-
Quod petis, id sanè est inuisum acidumq; duobus.

Scribimus ampullata, sesquipedalia, cothurnata? Vulgus barbariem obijcit, & galeam & calceos poscit, ut inter saxa obambulet: Pueros nos vocat Amusos; irata Pallade monstra effundere, malorum cornuorum pessima oua. Plebeia adferimus, & vix socco digna? docti calcant pedibus.

Quid dem? quid non dem?—

—Medio tutissimus ibo.

*Et à summo discedam, nec vergam ad imum.
Seçabor sermoni propiora, quàm bracteata
& à paucis probanda superbiloquentiæ. Erit sermo, quem plebeij Litteratorum intelligant, Proceres non fastidiant.*

*Exordium sermonis. De libellulo
nausea.*

RAT Annus sæculi sextidecimi octauus vsque ad vmbilicum mortuus; & in nouēdiali Scholarum diludio, alter à nata Salute dies agebatur, D. Stephani coronæ sacer. Frigus feruebat; igni ascēderam. Voluebam manu Principem Lyricorum Torrentium, eumque cum Sannazario de partu Virginis conferre, ambigens an Italo Belga multum deberet; cum pro veteri consuetudine inuolantem in humeros à tergo antè adesse sensi, quàm viderem, dulcissimum meum collegam, Rhetoricæ Imperatorem, Arnoldum Del Plano; qui cum blandè cauis manibus humeros pulsitasset: Quid mihi erit pretij, mi Godefride, inquit, si ego tibi & Rhetoribus nostris campum gloriæ aperiam, longè ampliorem, quàm erat dorsum Schlaffianū in superiore Rhetorum cursu? Tum manu in sublime exsertans libellum triobolarem, priusquam mihi aut salutandi aut percunctandi copiam faceret, subridens simul & subsultās adiecit: Hic liber, hic est, quem si refutare volumus, sicut Maiores nostri Schlaffium, validi Virgatores, ita **Y I R G I S** variè varium fecerunt;

*Vt ne peristromata quidem aequè picta sint
Campanica,
Neque Alexandrina, belluata, conchy-
liata tapetia;*

nil causæ est, quin & nos furcam erucemq;
ceruici Catorû imponendo triumphemus,
V. Æ. VICTIS ex Varronis Satyra incla-
memus, Famæ litemus, digni tantis præ-
cessoribus videamur.

Additurus videbatur multa à Titulo ad
cornua & vmbilicû vsque conuicia, nisi ego
bilem vt fidere pateretur, hortatus fuissẽm,
simulq; monuissẽm Patroclianas illas char-
tas mihi pridem suboluisse, bullam & præ-
textam ingenuæ adolescentiæ nostræ hor-
rere istas Sodomiticas eructationes; malle
me Fama carere, quàm Castitatis iacturam
facere; libellû istum lutum esse & vomitum
Nepotum aliquot cum suo Auo Scaligero
in popina pergræantium; tractari non pos-
se, quin aut digitum aut vestem inquines;
ignem esse de Busto Gomorrhico, aut fumo
fuliginem, aut flamma incendium facere;
Schlaffium, velut infantem, VIRGIS ex-
piandum fuisse; hæc, velut contagiosa,
Vulcano tradenda.

*Videri à Rhetoribus
refutandum.*

Ad hæc attonito similis stetit Arnoldus, & cùm aliquamdiu me tacitus adspexisset; Feruidus es, inquit, & in aliam à me sententiam discedis: ambulemus ad arbitrum, quem ego, nisi tibi displicet, esse volo Lucam Theodori, in illa arena Schlassiana, non vnus palmæ gladiatorem, iam rude donatum. Placet, inquam, oppido; quis arbiter melior? æquè amat vtrumque. Dixi, soleas & pallium sumpsi: iuimus, Muscū Lucæ intrauimus: vix pedem intulerat, quando *ἀνευ προημιῶν*, sed non *ἀνευ παλάτρ*, Luca, inquit Arnoldus, arbiter eris, audi:

Prodiit ab Hollandica calumniarum Caluinianarum officina plaustrū conuiciorum in Scribanium optimum Rectorem, in alios Societatis Iesu Heroas; vidisse te arbitror, & risisse, & Schlassij stribligines in memoriam reuocasse: libellus est, cui nec tuto piper aut cicer incucullētur, adeo fœdā exhalat Mephitim. Sunt ægrorum, ebriorū, infanorum Molossi Burdici pusionum somnia.

— Vane

*Finguntur species, vt nec pes, nec caput vni
Reddatur forma.* —

Quidquid ipsi fecerunt, id IESU Societatem fecisse comminiscuntur. Hoc feramus inulti? Standum est nobis in magnis vestigijs

gijs tuis, & Rhetorum, à quibus nos in cur-
su lampada accepimus.

Quid? quod de honore nostro agitur! nos enim Catamiti dici nolumus ab isto mulierum fastidioso grege. Testis est mihi Deus, me cum tot congerronibus sexēnio decurrentem litteraria spatia, sub tot Societatis I E S V Gymnasiarchis, non vnam sermonis ansam habuisse, vnde tenerem vel umbram criminum, quibus illi purissimos Patres onerant. Hæc iniuria nos spectat: ergo nos omnes Spori fumus, Hyacinthi, Ganymedes. Rhetores superiore anno, non lacesciti, virgatum iuerunt; nos tacebimus?

§. 3.

Non videri.

Tacebat Arnoldus Del Plano: & Calidum te video, inquit Lucas; nunc da spatium loquendi Godefrido, cui, ne inaudita parte altera quid statuum, alteram aurem referuo.

Tunc sic exorsus sum; Lubēs ego illud minerual, si opus sit, persoluam Societati, cui tot annis pro tot sudoribus nihil rependi. Si videtur tibia Poëtica inflanda, non ero socors; difflauero illas fauillas Gomorrhicas tam facile quā canis exsta edit. Sed hoc me tangit, quod non sint Regij pueri, immo nec ingenui, quibuscum luctemur; scurræ sunt, qui, cum suis laudibus assurgere nequeant, quærunt famam, vt Herostratus Dianæ fanum inflammando, ita claros viros mor-

dendo. Deinde maledicendi & malè audiendi non erit meta.

*Cadimus, inq̄, vicem præbemus crura sagittis,
Lento Samnites ad lumina prima duello.*

Cum Cattis illis conflagere, est ad bestias damnatum esse. Eritne nobis, quoties illi ebrij in popina vomuerint, cum peniculo veniendum, & semper in istis oletis nauseandum? Finieram, & mecum filebat Del Plano. Auidi ad sententiã Lucæ audiendam, aures oculosq̄; vertebamus. At ille: Quando vos quidem, ait, me arbitrũ legistis; arbitror non fore abs re, si vos ex me de tota hac Leydensium maledicentia, quæ sentio, prius pauca audiatis, quàm ego controuersia vestra lata sententia finem imponam.

§. 4.

Insultatio victis.

Respõdit vterque: Vt vis, volumus. Videtis, ait Lucas, Florum, qui mihi est in deliciis, nũc esse in manibus; ab illo exordiar, vbi de Mithridatico bello felix & audax in magnificis Epiphonematis acclamabat Florus; nos de Cattorum in Societatem IESV calumniis dicamus: *Et Hollandi quidem, & Calviniani omnes in Amphitheatro debellati sunt: nihil enim postea valuerunt, quanquam omnia experti more anguim, qui obruto capite, postremum cauda minantur.* Verè victi sunt, verè debellati. Si quid enim valēt, depromāt. Audeant Scribaniũ directè intueri: vel vnum opere ex magno &
æter-

æternùm de Calúnia triumphaturo verbum
 excerpant, de quo, Imprudens est, Falsum
 est, dicere audeant. In campum, in campum;
 vt & illis tuba Homericæ classicum sonet

ΙΑΙΑ Δ. Ν.

Φεΐξαιτες δόρι δόρι, Κάκος Κάκει προθελύμενος
 Ἀσπίς ἀπ' ἀσπίδι ἐρείδε, κόρυς κόρυι ἐνερα δ' ἀνήρ,

Quod, vt alia multa, sic vertebat Virgi-
 lius Aeneid. 10.

Concurrunt; hæret pedepes, densusque viro vir.
 Intumescere contra Amphitheatrum, ô ra-
 na Gebennica, Hollandica;

— Non si te ruperis, inquam,

Par eris. —

Amphitheatrũ & illi de Battavia Pyrgopoliti-
 nices si atate Troianorum fuissent, non
 iam prouerbiũ esset, — *Impar congressus Achilli.*

Sed [*Pugna Caluiniatorum cum Bonarscio.*]

Aude; ô grex Maledicorum,

Nequidquam Veneris presidio ferox

Pecles Casariam, grataq; feminis

Imbelli cithara carmina diuides;

Aude inspectare, aude expectare Bonar-
 scium:

Quem tu, ceruus uti vall is in altera

Visum parte lupum, graminis immemor,

Sublimi fugies mollis anhelitu.

§. 5.

Bonarscius laudatur.

Profectò de isto R. P. Rectore mihi ocu-

lis meis chariore maiora dicerem, nisi in magna fronte magnum haberet pudorem, & ad omnem laudem erubesceret. Hoc tamen ut omittam nefas duxero, quod Pater Præfectus (cui vel iniurato vos fidem habebitis) commemorare solet, audisse se ex ore Lipsi litterarum Phœnicis, in familiari sermone cum diceret: Amphitheatrum, quod nuper ad me attulisti, euolui totum. Virum habetis ignibus plenum. Iacent illi gladiatores Calviniani pedibus calcari possunt; nulla ætas videbit ut vel mutire audeat: sic tractari deceuit istos latratores, & vno libro, velut telo, iugulari. Acternum est opus, tersum, doctum, solidum. Certat cum priscis, laudabitur à posteris; plus habet in recessu, quam in vestibulo. Salebræ apparent multæ, sed indoctis. Quis vero satis admiretur & exclamet in versibus? Iuuenalis si rediuius sit, illas Satyras velit esse suas; Odas Horatius; Scazôtes Martialis; Propertius Elegias. Hæc ab illo litteratissimo viro P. Præfectus, cum Louanij Theologiæ operam daret, totidem pæne verbis accepisse cõmeminit. Si quid habent illi Bardocuculliones in Cimmerijs gurgustijs suis quod in lucem proferant, partem aliquam Amphitheatri sibi oppugnandã deligant, nec obijciant infusa illa & magis à se mutuo diuisa dicteria, quam erant membra illa pueri quæ per tot agros soror fugitiua Medea spargebat, patrem ut colligendo retardaret. hic astus est

est quo Societatem IESV ludere & distingere dum satagunt, non iat agunt; saltant, sed extra oleas; hic accommodemus quod est in Suidæ Parœmia:

Ἄμας ἀπήτουν, εἰδ' ἀπρηγῆσαι σάφας.

Falces petebant, at hi ligones denegant.

Non vnum membrum alteri hæret, euolui libellulum; nec hætenus videre me memini sex lineas quæ in vnum scopum collinarent.

§. 6.

Societas extra iectum calumniæ.

Aptemus ergo, inquam, Hollandis quod dicebat Mimus:

Næ mihi videntur isti homines maledicendo assequi,

Omnia & nihil dicendo, vt omnia taceant & nihil.

Immo vero reposuit Lucas, & nihil agunt, & omnia dicunt. Nihil agunt; nam vt rectè Seneca de Sapiente extra iniuriam posito cap. 4. ego de Societate IESV: Etiam cum potentes & imperio editi, & consensu feruētium validi, nocere ei tentent, tam citra Sapientem omnes eorum impetus deficient, quàm quæ neruo tormētifve in altum exprimuntur, cum extra visum exsilierunt, citra cælum tamen flectuntur. Quid tu putas? cum stolidus ille Rex multitudine telorum diem obscurasset, vllam sagittā in solem incidisse?

se? aut demissis in profundum catenis Neptunū potuisse contingi? Vt caelestia humanas manus effugiunt, & ab his qui templa diruunt, aut simulacra confiant, nihil diuinitati nocetur; ita quidquid fit in Sapientem proterue, petulater, superbe, frustra tētatur. Et capite 3. Non ideo diuina minū in sublimi sunt, si existunt qui magnitudinem multū vltra se positam non iēturi petant. Inuulnerabile est, non quod non feritur, sed quod non læditur. Ex hac tibi nota Sapientem exhibeo. Talis etiam varijs similitudinibus depingitur Societas I E S V in Amphitheatro, l. i. c. i. Clypeus est, scopulus est, sol est, adamas est illa Societas; illa sa, immo hilaris male à malis audit propter nomē I E S V.

§. 7.

*Recidunt hæretici refutatas
calumnias.*

Dicunt omnia; olim dicta; recoquunt eandem cramben; & velut Pancarpion faciunt ex omnibus conuicijs omnium, quæ meminimus, temporum. Hoc est quod Tertullianus, quem vos videtis à me tritum, imputabat suis Valentinianis c. 12., ego nostris Calvinianis; qui ex ære collaticio calumnias cōstantes velut *περὶ ἀδελφῶν* conglomerāt in Societatē I E S V, sanctissimū ordinem; vt libido fuerit cognomināt; & omnia iam, vt ex omnium defloratione constructum, Graculum Acfopi, Pandoram Hesiodi, Acci

Pa.

Patinam, Nestoris Cocetum, Miscellaneam
Ptolemæi. Quàm meritò has Corniculas
rideat Horatius,

— *Si fortè suas repetitum venerit olim
Grex auium plumas;*—

suas Eques Polonus, Misenus suas, suas
Hasmullerus; Marion, Paschafius, Arnaldus
suas; suas ferrea fronte fabulatores, qui Pe-
tri Panne ficas, Conuentus Madridiensis
vulnera, & Augustanæ *Βεσφορτίας* crudelita-
tem, chimeras meras comminiscuntur! Nec
deerit tamen, qui, vt insanis mos est, in qua
voce maledicentię insanire cœperint, in ea-
dem pergant clamare vique ad rauium.

§. 8.

Sententia de refutatione.

Cum his quis prudens verba faciet? Hel-
leboro caput primitus defacandum; post-
quam ab Anticyris sospites redierint, tum
ego eos remittendos censéo ad Apologias
Richeomij, Gretseri, lungij, Schondonchi,
Valignani, Valladerij, Scribani, Augerij,
Turriani, De Valætia. Has vbi peruoluerint,
& aliquid attulerint nouæ criminationis,
tum licet antestari, in ius Iesuitæ ambula-
bunt ad quemuis Senatam Hollandicum.
Ne tamen nihil factum videatur; audite Ar-
bitrum, quem vos ipsi delegistis; ita senten-
tiam pronuntio. Quando tu quidem, Gode-
fride Vrancken, nauteum illum libellũ sine
stomacho

stomacho tractare non potes, auctor sum
 vt illum Lemnio deo consecratū velis. De-
 inde arbitror paucula calumniarum capita
 distributis partibus à S. P. Q. Rhetoricæ re-
 futanda: non quod toties refutatae calum-
 niæ refutatione egere videantur, aut spes sit
 Catos fore plagis meliores; sed ne degeneres
 maioribus vestris Schlassij Triumphatoribus
 videamini; & simul metuant illi
 Scarabei, vos Aquilas lacessere, qui in nido
 implumes adhuc, tamen rostrum & vngues
 ostendetis. Igitur in hanc rem Imperatores
 ambo conuentum à meridie indicite; fre-
 quentes in horam secundam pomeridia-
 nam per Accensum calandos curate. Ita
 decreuerat, & ambo vna voce acclamaui-
 mus; Vti vis, vti iubes. Dextras iunximus,
 ac velut Hannibales noui sacramētum dixi-
 mus, Populo Calviniano Calumniatorum
 æternū nos iuratos & implacabiles ho-
 stes fore; donec vita superstes erit, stylo pu-
 gnaturos. A Luca laudati, immo animati fui-
 mus, solenni ritu gratias egimus, valedi-
 ximus, abiuius.

R I T V M P R I S C Æ

R E C I T A T I O N I S .

Dies edictus aderat, prid. Kal. Ian., in quem diem, codicillis missis, libellisq̄ue sparsis, aduocatus S. P. Q. Rhetoricus Aduaticorū, frequens ad Rhetoricæ Gymnasium conuenit, astuans desiderio audiendi quàm amica quisque Minerua datā sibi ab Imperatoribus spartā quadridui spatio exornasset; pruriebant aures omnibus; omnes linguis fauebāt. Ecce tibi assurrexit Reip. Rhetoricæ Augustus Imperator I. Godefridus, & precatus

F E L I C I T E R,

Non decebat quidem, ait, me Imperatorem cantando cōgredi cum istis fibulatis histrionibus Leydenlibus, vt imperium meum etiam hac in re sit dissimile Neroniano: quia tamē saepe in Apollinis Palatini templo versus ab Imperatoribus pro lauru & acclamatione ambitiosè recitati sunt, & vt exemplo meo S. P. Q. Rhetoricus animetur; adfero vobis proluisionem in caput istius maledicæ factionis Iosephum, nec Cæsarem, nec Scaligerum, qui post omnia boni & modesti viri ornamenta etiam naulum perdidit. Audite taciti, & acclamationes longioribus versibus reseruate;

Alas

*Alas Scaliger abijce atque scalas;
 Nam Stygis lacrymabiles ad undas,
 Quò miser miser ab miselle tendis,
 Nec scalis opus est, opus nec alis.*

nili mauultis ad hunc tornum.

*Nil profunt scala, nil profunt, Scaliger, ala,
 Si quis ad infernas est abiturus aquas.*

A L I V D.

*Cum priscos Soles, cariosaq; secula narres,
 Ceu tibi sit magni diphtera lecta Iouis;
 Cumq; audax superi scrutaris mania Mundi,
 Sitque tibi Ignifera semita nota rotæ:
 Exclamas, teneo quæ sunt caloq; soloque,
 Et sunt ingenio cuncta minorameo.*

*Crede mihi, pene es, mi Scaliger, Aliger: unū
 Fac modo; litterulas nomine tolle duas.*

E X P L I C A T I O.

*Litterulas poscis? paucis tibi, Scaliger, edam:
 Sigma nocēs, prima est; altera, Cappa nocēs.
 Sigma nocens, tumida est vesana Superbia
 mentis.*

*Corde Giganteus nam tua fastus habet.
 Cappa nocēs, heu Cappa nocēs, Caluinia fax est.
 Vstulat hæc animum depopulatque tuum.
 Cetera magna in te si sint, diiudicet Orcus:
 Hæc duo si tollas Scaliger, Aliger es.*

*Tantū ego: vos decretorijs versibus agite;
 in primis honorē linguæ Græcæ deferte, cui*

& ego fasceis submitti volo. Sine mora exsurrexit alter Imp. Arnoldus, & cum Principi senatus miniatum libellum, fronte eleganter punicata, pro se recitandum tradi curasset, Facio, inquit, quod Augustus olim fecit;

Ad sacra vatatum carmen adfero nostrum.

Adfero Pindaricum palliatum poemata, in quo, Strophis & Antistrophis, varie incurro in vomitiones bacchantium Leydenfibus Orgijs calumniatorum. Fauete Togati in hoc Athenæo, & non Cæsari, sed carmini Græce plaudite. Deinde refedit, & P. C. bene lotas aures arrexevit, quando exorsus est Princeps Senatus, ea velle, vt natalem celebrare; ea voce, vt plasmate collutus videretur.

B

ΦΙΛΟ

ΦΙΛΟΥΘΟΙΣ

ΑΙΡΕΤΙΚΟΙΣ

καὶ

ΚΕΡΤΟΜΙΟΙΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙΣ

ΣΤΗΝΙΟΝΙΚΟΙΣ

Εἶδος.

Στρεφὴ ἀκώλων ζ.

Δ Ἰφρώ ἀελλόποδας χρυσαμπύκων Μοι-
σᾶν μελιγάρουσι ξυνώσαισι ζυγοῖσι
Παγάσως, τῶν τε πτερυγέσιν ἀερίφει
Περόφι, δρεπέμεν κώμων ἀώ-
τα, καὶ ἀψαύμων ἐθέλω
Πυρρόν· ἔσθ' ὅς πενταέθλων τεφάνων γέυεται ἀ-
ραξιφόρμιγγ' ἐν νόμῳ·

Ἀντιστροφὴ κώλ. ζ.

Ἄμμι δ' εἴοικε πρυχαῖσι αἰώνων, καὶ αἰοιδᾶν
Σάμερον ὡς μάλα δαιδαλοσέμεν
Συκοφαντᾶν, καὶ φιλοκέρτομον ἔθνη
Αἰρετικῶν, τῶν ὀνειδέσ' ἐλκύσαι,
Γλῶσσάν τε θοᾶν, ἅτε ἀ-
κονταόρσαι χαλκοπάραν, ἀμέμπτως ἐς ὀμά-
δας Ἰασιγίτων

CAVILLARI-AMANTIBVS
HÆRETICIS
ET
CONVICIATORIIS
CALVMNIATORIBVS
IN STENIIS
maledicentia ludis
VICTORIBVS
ODE.

Strophe prima.

BIgæ procellipedes Musarû aurea-crinalia-habentium melliloquis coniungens iugis Pegasos, eorumque pennis sublatus in Pieria, cupio carpere laudum florem, & incendere hymnorum facem. Est qui quintio-partas coronas degustat citharæ-dominante in cantu:

Antistrophe.

nos autem addecet plicis laudum & cantionum hodie quàm maximè exornare maledictis-lacerare-amantem gentem Sy-cophantarû, & Hæreticorum, cui probris vulnerare, linguamque acutam, ceu missile ærea-cuspide-præfixû iacere inculpatas in congregationes Iesuitarum

Ἐπὶ πῶδός κ' αὐλ. ιε.

Ἐλδοῦρ' Ἀθανᾶν ἐν τελευταῖς πύκα ἔυ-
ρε Στηνίαν

Διῶμος ἀγῶνα, ἐν ᾧ γλωσσό-
μαχίμῳ, κ' ἐνίπτεν νικᾶ ἔ-
κει τόκα κερτομίαις

Διθυραμβωδῶν σατυρῶν

Αἰζονέες λαμπρᾶ ἀπόδρυσαν κλέεσσ.

Ὅσοι τε ἄλλοι

Μωματοῖ ἦν μάργασθ' ἐπῶν

Τόξοις δυνατοῖς, καλάρμοις τε

Κακτάρμῳ Φάμεν ἀμώμη-

Στροφή β'. κ' αὐλ. ζ.

τον βιότῃ πόδ' οἱ ὀρθοῖς νεῖμαν εἰν ἴ-
χνεσσ' ἀρετᾶν. Λαμυραὶ γὰρ ἀμφιτρέ-
μανται αἰθρώπων πρᾶπιδας νεμεσεῖς, κ' ἔ-
Βασκανίαι Φιλόμωμ', ὡ ἀΐλοθέ-
τας Μαινάς ἀμείλιχον ὀρ-
γάν' ἐλάσῃ ἐν κραδίᾳ. Τέκε μὲν Λοιδορίαν,
ὧς γε μὲν δυνατῶν ἐν ἀρ-

Ἀντίστρ. κ' αὐλ. ζ.

χᾶ ὀλεσίμβροτος Ἀδάμον Δρακῶν ἔ-
παθε δολορραφία πρῶτ' ἀπὸ ὄρω,
Δαξιθύμων. τὰν ταμίαν κακόχαρτον,
Κερτομίων τ' αἰέθλων, ἐγκώμιον.
Ἄ γὰρ οὖεῖ ἔπος, Φερενί-
κων τε ἐγκοσμεικορυφὰς κυπαρίσσω. Σεμέει
οἶδαμεν (Φεύγονθ' ὄσαν

Ἐπὶ πῶδ.

Epodus.

volupe est. Athenarum in festis ludis quando Momus *reprehensionis Deus* inuenit certamen Steniorum, in quo lingua- con- fligere & conuiciari victoria erat; ibi tum Aezonēses *Cecropia populus maledicētia infamis* conuicijs dithyrambica-audacia-pollētium fatyrarum, clarum decerpserunt nomen. Quotque alij reprehensores erant verbo- rum iaculis pugnare validi, calamisque pessumdare famam eorum qui inculpa-

Strophe 2.

tum vitæ pedem rectis gubernarunt in vestigijs virtutum. Namque procaciter-lo- quaces indignationes, & inuidentiæ liben- ter-vituperantes pendent circum homi- num præcordia, postquam certaminis-præ- ses Manas in corde *eorum* concitarit placa- ri-impotentem iram. Peperit quidem Con- tumeliam, quum mortalium in prima-ori-

Antistrophe.

gine homini-perda Draco Adamum ani- mæ-vita-cuertit dolis- confutis primùm-se- minatis, animi-mordacium dispensatricem alienis-malis-latantem conuiciatoriorum- que certaminum; laudatorium quæ canit carmen, victorumque *calumniatorum* exor- nat vertices cupresso. Semei nouimus (fu- gienti quando

Ε' πωδ. κώλ. ια.

Δαβίδι προσβάλλειν λίθινον θάνατον
 ὀρμάτο) Φα-
 ρετροφόρος δόρυ καὶ λύσας
 Στόματος, κελαδειανὴν καὶ ἀκον-
 τίσσιν ἐπετβολίαν·
 Νῦν δὲ πάντων ἔξοχα ἄλ-
 λων Σθηνίεις Λαμανικοὶ, ὧν ἀρρεσις
 Στήθεσι μάνει-
 ται τὰς θ' ὀπλίξει παντακί-
 ταις ἀμφ' ὑλακαῖσι τρικα-
 ρῶν κύνος καὶ Πλατέως, ροι-

Στρωφὴ γ' κώλ. ζ.

ὁμοῖσί τε ἀρχεκάκῃς καὶ ὀρσοδάκνας,
 ὧς ἐκακοῖρο θέειν σείχοντας ἐν
 Ἀτραποῖς δοξᾶν, καὶ ἀρεταῖσι μεμαλό-
 τας. Λαθέμεν θέμις καὶ Βεζᾶ μέγα
 Κῦδ' ὅ, σὺ φάνωμά τε Ἀ-
 σιμιλήρ, εἰ τε Λίθ, δεῦσῆρ τε, Νέμε-
 σις θριαμβεύοντάς ὡς

Ἀντιροφ. κώλ. ζ.

Εἰς Αἶδα μέγαρον τετραόροις ἐν
 Ἀρμασι ἤγεν, ἀγώνων κάμμορα
 Ἐκλαβεῖν ἐν Φλοξί γέρα ζαφλεγέας, ἴ-
 ν' Ἐυμενίδες δριῦτοισι κῶψ' ἔπαί-
 νων, καὶ συγὸς ὑδατι ρα-
 νᾶσι. Κένοις Μαψιλακαὶ δὲ ἔποντα καρσβο-
 ῶντες ἄλλοι, τοῖς ἐν ἀρ-

Ε' πωδ.

Epodus.

Dauidi iniicere lapideam mortem impel-
lebatur) corytum-ferentis oris, & hastā ra-
biei, & obstreperum conuicium fuisse iacu-
latum. nunc verò eximie præ omnibus alijs
sunt victores in Stenij Lemanici, quorum
hæresis in pectoribus bacchatur, quosque
obarmat, & cuncti mordacibus latratibus
tricipitis canis Plutonis, sibi-

Strophe tertia.

lisque mala-inchoantis & mordellæ Dia-
boli, vt conuiciari possint ambulantes in se-
mitis gloriarum, & virtutum curam ha-
bentes. Latere fas non est Bezæ magnum
decus, coronamentumque Helix Hasen-
mileri, seu Lithi, Polycarpique Leyseri:
quos Nemesis *iniuriarum castigatrix* trium-
phantes

Antistrophe.

in Ditis palatium quadriiugis in curribus
inuexit, vt certaminum recipiant mali-fati
præmia in flammis acre-ardentibus, vbi ip-
sos Eumenides chelydris laudum verbera-
bunt, & stygis vnda adspurgent. Ipsos au-
tem sequuntur alij inani-blaterones cla-
moribus-plenum-caput habentes: quos in-
ter prin-

Ἐπιπόδιος κώλ. ια.

χὸς τᾶ πατήσαις ἐν τροχία Βερόδι. Θ.
 Βάυδ μετ' ἀρ-
 ωγῆ, ὁμέμποροι ᾧ κ' Σαλ-
 μάσι. Θ., Σικλαάφι. Θ. Χαίρετ' ὦν
 Τρεῖς λογολοιδόρονι-
 καφόροι. Γλωσσᾶν μὲν ἔξ, ,
 Καὶ νῦν γραφεῖ ὑμῶν κρεμάσαι Μῶμον ἔ-
 δει πρὸς θέλον λά-
 θας, ἢ τ' ὀνειδῆς. Χρυσὸς ἐν
 Πειρῶντι πρέπει Βασιάνω,
 Ὁρθός τε νῆς λάβα ἐν ἔχθρων.

Auditum est carmē magno silentio, magno plau-
 su audita acclamationes:

καλῶς, μεγάλως, ἱερῶς & hęc maxima, θείως & hęc
 creberrima, vt Athenæus Pindaro, μεγαλοφασίας ὁμοίως.
 Iamque sensim deferuescente plau plaudentium,*

Εἰς ὄντα κεφαλὴν ἔχοντα
 καὶ σὺς καρδίαν

Ὁ ΜΗΡΟΚΕΝΤΡΟΝ.

Βάυδι ἀμαρτοεπίες, Βεγαίε, ποῖον εἶπες;
 Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶ σῆσιν ἀκοσμάει, πολλατῆ ἤδη
 Μάψ' ἀτὰρ ἔκατὰ κόσμον ἐρίζει μὲν ἀγαθοῖσιν,
 Ὅτι ἀντοὶ χραισμησὶν ἐπι ἀνεμῶλια βάζειν,
 Ἐὺ γὰρ δὴ τό γείδμ' ἐνὶ φρεσίν, αἰσὶ δὲ πάντες
 Μάρτυροι εἰσοροῶντες ἀτάσθαλα μηχανῶντα.
 Ἀλλ' ἀγε δὴ καὶ δερὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 Γεύσασαι, ὄφρα ἴδῃαι ἐνὶ φρεσίν, ἡδὲ δαίης.

Νημερτές

ceps est eandem calcans orbitam Burdus,
 cum auxiliatore Baudæo: cum quo etiam si-
 mul gradiuntur Salmulius, Sclaaffius. Salve-
 te igitur ter sermonibus- conuicatorijs- vi-
 ctoria adepti! Linguarum quidem sagittas, &
 calamos vestros nunc suspendisse Momum
 oportebat de tholo oblivionis, atque op-
 probrij. Aurum in explorante coticula
lapide Lydio decenter- refulget; sic & recta
 mens in calumnia inimicorum.

*alterum, carmen Græcum recitandi ab Imp. I. Cen-
 sor Franciscus Colmans veniam petijt. ea impetrata,
 Centonem ait, & *Ἰσοδοῦ* *Ἰσοδοῦ* Centoni *Ἰσοδοῦ* *Ἰσοδοῦ*,
 purum malè mixto, vt mandatum erat, repono.

I N B A V D Æ V M
 ONOCEPHALVM
 ET SYOCARDIVM
 HOMERO-CENTO.

B Audi verbi- luc blatrator, qualia dixisti?
Quid strepis incassum, iam frivola multa locutus,
Incomptis que paras famam impugnare proborum?
Non tibi ventosas prosit distendere buccas,
Hoc nos, quæ cuncti notum expertumque fatentur
Qui tua mirantur conuicia perfida testes.
Verum agè, nunc nostram, scelus, experiere sagittam
Cominus, vt tua sit lingua tibi nota libido.

Νημερτές γάρ τοι μυθήσομαι, εἰδ' ἐπικεύσω
 Ὅτι σὺ ὑβριστής τε, καὶ ἄχθιος, εἰδὲ δίκαιος,
 οὔτε θεῶν ἀλέγων, εἰ γὰρ νόος ἐστὶ θεοδής,
 Οἴνοβαρής, κυνὸς ὄμμα' ἔχων, κραδίην σιάλω,
 οὔτε πῶς ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, εἴτ' ἐνὶ βελῆ,
 οὔ μιν σὴ συγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 Ὡσπερ ὄνος παρ' ἀρχραιῶν ἐβίησας παῖδας
 Νωθής, ἧ δὴ πολλά περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς εἴαγε,
 ψεύδεα ἀρτύνεις δέ, ὅθεν κε τις εἰδὲ ἰδοίῃο
 Αἴχιος δὲ ἀνὴρ καὶ ἐπικλοσπος, οἷα τε πολλά
 βοσκει γαῖα Βαῦτῶα πολυσπερίας ἀνδρῶπις
 Πλαγκτοσύνης δ' ἔκ ἐστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσι,
 Ἔστι γὰρ ὑμετέροισιν ἐνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ' εἰδ' ἀνὴν ἑκαλόν ζυγὸς ἄχθος ἄροισι,
 στρεπτή δὲ γλῶσ' ἐσθ' ὑμῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 Παντοῖοι ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἐνθά, καὶ ἐνθά.
 Τῶ περ κἀνγεσὺ μένος ἀμείροεπής ἐκολώσας
 Βαῦδιε, ἀκρίε μυθε, γυναίμανες, ἠπεροπευῖά
 τόσσα λωβήθη, εἰκ' ἄγλαε, παρθενοπίπα
 οὐκ ἀρ' ἀπιμήσεις σέο μὲν μέγ' ἀμείνονα ΦΩΤΑ,
 Τῶ δὲ τί ἀνίος εἶ, ὅς καὶ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
 ὅς πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μῦθος δ' αἰθάνι σιδήρω,
 οὐκ ἀλέγει, ὡς εἰ ἐγὼ νῆ βάλου, εἰ παῖς ἄφρων
 Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος ἐτιδανοιο,
 οὔ γὰρ ἐγώ σεο φημὶ χειροτέρων βροτῶν ἄλλον.

Hic surrexerant omnes; & iactatis manibus, ob
 Homericas tesseras tam fabre, tam lepidè vermicu-
 latis, acclamarent, nisi praevertisset Imp. I. & ita edi-
 xisset

Dicam igitur, quoniam neque fas est vera silere:
 Omnibus es nimium tu iniurius, horridus, exlex.
 Cura Dei tibi nulla, nec est mens conscia recti:
 Vinicrepusque, canis que, oculis & peccere scrofa es,
 Nusquam in consilio, nusquam numeratus in armis:
 Ventre tuo nil est peiusve, magisve caninum,
 Indomitus contra pueros luctaris asellus.
 O quoties nostri hac fregerunt in cute fustes!
 Et mendaciloquo non cessas rudere victu;
 Incestus scurra, atque dolosus rabula, quales
 Littus alit Batavianum variorum sperma virorum.
 Deterius nil est cunctis erroribus istis,
 Fas quibus innocuis opprobria multa profari,
 Quæ neque centi iugæ valeant portare carinæ;
 Tam lingue membrum est vobis versatile, sermo
 Omnigenus, tantus verborum campus aratur.

Quapropter solus quamuis enormia dicas
 Baudi nugicrepans, Veneris-furor atque superbe,
 Sordide, verborum iaculator, virgini-perda;
 CLARIOR à te vir numquam sine honore recedet,
 Frustra huic insultas, cuius dat dextera flammam,
 Dextera dat flammam, simulantur robora ferro:
 Te reputat quasi femineum, insipidumque puellum.
 Vile viri imbellis telum & contusa sagitta est:
 Te siquidem non est hominum contemptior ullus.

xisset: Ob hocce carmen ego tibi, Francisce Censor,
 statuam è regione Homeri ære collato dicendam decerno in
 Bibliotheca Aduatica, quæ nunc Ecclesiastici ciuilibusque Colle-

gij munificētia auspicijs Mirranis Syveertianisq; adornatur.

Et ego me, respondit Censor, dedico confecroque laudibus Societatis re sive decantandis, calumnijs Catorum exhibilandis; in quam rem sic ego, in umbra, magnæ sub Augustum pugne, si nos laceffiant, rudimenta pono, & Asinum istum in propria pelle quiescere vel tacere doceo.

Εἰς Βαυδαίῳ Ἰάμβους.

Βαυδαίῳ πολὺς ἐστ' ἐν ἔπεισιν ἰαμβος ἐνίπτειν
 ποιητῆ γὰρ ὅλος τῆ γεπένος, καὶ ἔρωσ.
 Ἀπρσίτως!

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν περόνῃ ληρέντα.

Βαυδαίος πόρην καταρῆφρα ἀμμι προσάπτει
 Οἶδα, εἰ πόρην κυπρίδος ὅτι λαβοί.
 Δαιμονίως!

Ἄλλο.

Εἰθ' ὄφελος περόνῃ θέσαι ἔρκει μάλλον ὀδόντων
 Δίσχρον ὅπως πετάσαι μή ποτ' ἔχοιτο ἔπος.
 Ὑπερφυῶς!

Παρονομασία εἰς τὸν ὄνοσιδῆ.

Ψυχὴν τοιοῦτος κ' ὄνος πῶσις ὄνοσιδῆ,
 Καὶ πρὸς τοῖσι, τόσα ἔνομά ἐσιν ὄνος.
 Θαυμάσιως!

Idem Latinè.

*Mentem acini atque asini fecit natura asininam,
 Insuper ad cumulū nomen inest asinus.*

Θεοφρητῶς!

Recitat Quæstor.

B. F.

L V D I S

A P O L L I N A R I B V S

I A N V A R I I

A N T E C A L E N D I O

S O C I E T A T I I E S V

V I C T R I C I

O B

D E V I C T A S C A T T O R V M

C A L V M N I A S

F A C T I O T R I P L E X

Laureata, Hederata, Myrteata,

R E C I T A B I T

S A T Y R A S S C A Z O N T E S O D A S.

Ergo, subiecit Imp., in puluinum conscendite;
præmium cõmissionis à Fama accepturi. Con-
scendit Laureatorum primus Christophorus Col-
bart, & stans in celsa sede, gemmatis lucēs anulis,

— *Pexúsque togæque recenti,*

*Difficile est, ait, satyram non scribere: nam quis inique
Tam patiens Leyda, tam serrens, vt teneat se?*

Igitur meis Lucilijs exordium esto.

S A T Y-

SATYRA

IN

TRISCVRRIA BATAVORVM.

Heus! heus! Corycia gentis versuta propago!
Quæis longè exstantis, patulæq; est gratia naris!
Heus, qui Lyncum oculis ab Eoi littore Ponti,
Quidquid in occiduo geritur Phæbi orbe, videtis,
Quæis cognata Mida ars, & mensura auriculæ stat,
Vt nec cum scrobe, nec clam, fas mutire, sagacis
Quod non russetur bene odora potentia nasi.
Heus prodite cati quocumque ex fornice lippi,
Tonsorumq; noui cupida agmina, protinus adsint!
Quid style grande paras? quæ bilbilit amphora buccas?
Quis stloppus rumpet pomposo enigmate fauces?
Dicam; audi, citò surge, tace, mirare: sed heus! heus!
Prompta forum petat è laribus plebecula, passim
Et pueri & famuli, vetula iuuenesq; senesq;
Loripedes, manci, trahitur quibus altera ligno
Tibia; conuolitent lusci, ranci, atque truones,
Quiq; supercilium vitreis specularibus armant;
Indocti, doctiq;, & sutores & aliptæ;
Qui foricas purgant, quibus est fuligo camini
Spes lucri, & cui vita hinc pauper seruulus, & quæis
Lectâ pauimento faciunt analecta minuta.
An turbam hanc video? bene habet: properate theatrū
Aut

*Aut cathedram, aut magni Ciceronis pulpita, sellam
 Ponite sublimem. uegrandia fulmina magni
 Sunt dicenda libri, calamo ructata Batauo.
 Vos ergo Orchestræ Proceres, vos maxima tanti
 Lumina confessus, podij vos docta corona,
 Planipedum soliti plebeios spernere ludos
 Panniculi, Thymelæ sive iocos, alapasq; Latini.
 Digna Cleanthæis fecisse silentia rostris,
 Clamosam vulgi saniem ad mea verba iubete.
 Credite, de celo nouus est delapsus Apollo.
 Sed iunet hic vestros, Superi, petiisse labores;
 Te citharæq; lyræq; auctor, domitorq; ferarum,
 Thrax Orpheu! te qui plectro iuga flectis eburno
 Phæbe Heliconiadum! vosq; ô! quibus alta loquendi
 Nec repens humili, cura est, facundia secco.
 Lubrica per liquidum diffundite plasmata guttur,
 Et defacata modulamina singite lingua,
 Quæ nunc taurino sciat immugire boatu,
 Si qua ruant verborum ingenti pondera mole:
 Nunc sciat & gracili mellita rotare palato,
 Si quæ femineis sint supplantanda loquelis.*

Nunc audite de libelluli vestibulo & veste sententiam meam. O Martialis! ô Iuuenalis! titulum talem, membranam talem, talis farti talem cucullum, Affanias Apinas tales numquam vidistis, risistis.

Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu?

O V I C T I ! O V I C T I ! Leydonicos post lata
 S C R I B A N I I vulnere Sardonice cachinnâtes,
 cantantes

———— Naso suspendit adunco.

S A T Y R A I I.

Codex absconditæ mythologiæ.

Quod bene sit! tandē incipio. non a plaustra nouorum,
 Hem noua precipiti à Cæcis ueniencia penna.
 Ecce Sophoclei compago codicis ingens,
 Vastum opus, hexaphoro dignum portariæ, aut, quem
 Natio Belgarum dedit ingeniosa, Cowino.
 Ad iuga si senos neruoso corpore tauros
 Iunxeris, atque uno toridem temone caballos,
 Spirabunt lasi, sistentq; à pondere libri.
 Quid? ternis constat villis frustisq; papyri.
 O magnum! exigui procul hinc, procul Anticatones.
 En bellam faciem; pulchra est compactus aluta,
 Iures Pandore salisse è pyxide librum,
 Iures Leydana pictum prodire taberna.
 Grandius ergo aliquid, mihi credite, continet intus:
 Non solet auratis in vestibus è trinio quis
 Aut scurra aut sullo per compita pandere caudam;
 Non solet argento fax claudè aut vappa rubelli,
 Non solet incisum crustis scaphium esse toreuma.
 Quod bene Dî uertant! leto quod sit Ioue faustum!
 Quodq; uelis, Pallas, nostrum tutela, precamur:
 Sit fas arcane sacrata volumina chartæ
 Pura aperire manu. sit fas secreta Batauo
 Pagina quid referat meditariæ illita succo.
 En Proceres, primæ quàm uasta superbia frontis,
 Quanta characterum pictorum pompa! quis ordo!
 Tigna, trabes uideo, crassas nigrasq; columnas.

*Littera sic Cattis geminante ab arundine currit?
 Credo solent magnis tantum hanc praefigere rebus.
 Quid spondet? quantum ventosi murmuris? aut quid
 Promittit? quantas parat, & quas vendere merces?
 Passeris exequias an fors dabit? an truculentos
 Lucani campos quales Pharsalia vidit?
 Arma virumque canet? Nemesis dicetve Tibulli?
 Quid lego? consucto redeunt spectacula focco,
 Antiquum redit exodium, nugæ Attellana.
 Hesternam en Proceres cramben, distendite rictus:
 Loiole Soboles Cattorum scinditur ungue.*

Tum repentè Reynerus Michaelis, in uclās in pulu-
 num: Quos ego! ait. Sed Terræfilios, tametsi sine no-
 mine (non quia famam spernunt, sed quia victos se
 esse confiteri, aut tot fæculenta carmina velut nau-
 seabundi stomachi frustra vomuisse pudet) latere de-
 siderant, e tenebrosis gurgustijs obuoluto capite ex-
 tractos orbi terrarum illuitres Leydanios faciet

SATYRA III.

Magni Achilleos Papas.

Quis pater est operis? tulit has quis corbulo moles?
 Ventorum vomit quis tantas Æolus offas?
 Burdus? an pleno qui ructat gutture pultes
 Schlassius? an fors Baudæus? nemo, hercule nemo.
 Diuini auctoris suppressit pagina nomen.
 O scelus! ô grauis hæc prælorum iniuria! magnus

*Vel generosi animus Scriptoris , qui voluit sic.
 Sed lubet ad medias libri penetrare medullas,
 Atque ex dente virum, vel nosse ex ungue leonem.
 Tanta vaporata mihi luis & vafritia auris,
 Ut possim ad minimos crepitantis arundinis ictus
 Dicere qua laxet porta pater Æolus antrum.
 Possum & Leydana mensuram dicere buccæ:
 Quantum ex non propria furetur Burdus arca,
 Latius in sacro quam codice cernat acutum,
 Ut Rhythmos vomat obsceno Ruytgerius ore,
 Quantum adipis pleno exsugas Harpyia Tibullo
 Salmusi; aut quantum rapias, Baudæ, Maroni.
 Hercule quàm digito res est mihi tacta secundo!
 Ædipodionij sum enigmatis hercule vates!
 Agnosco vomitum, Cattorum agnoscimus ollam.
 Balbutire tuum Lati, tremulumque senili
 Burdonis cum dente labrum; titubantia noui hæc
 Verba senex, summis semper quæ impacta labellis
 Naufragio pereunt, penduntque infracta tributum.
 Et tuus hîc latitat curuis anfractibus unguis,
 Arcadico multum referens de Stemmata Baudi.
 Nonne tuum pecus hoc? nonne hæc tua, Tityre, pera?
 Ecquid ais? norim hîc si quid de carmine nostro
 Impressum chartæ? videam. De gente Loolæ?
 Ha he! quæ noua sunt? Egone hæc? heus, nescio; crede.
 Mentiris bifida nebulo dignissime furca.
 Non ego te noui? tuus hîc non liuidulus dens?
 Singere, Baude, crepa; sed eris mihi magnus Apollo.*

Illi, illi, subiecit Adrianus Rigauts; illi ipfiffi-
mi sunt. Afinos auribus teneo. Habeant Threici-
as notas illa abdomini sacra pecora; Illi sunt, qui,
cùm ijs cerebrum natet in lacte, natet in vino, non
aliud despumant quàm salivam & sputum, quo arun-
dinem intingant, & papyrum inspergant, versibus
elumbibus, inficetis, male olentibus. Hoc cantat

S A T Y R A I V.

Magna stultiloquentiæ fulminâ.

A *Vdite ergo stylum. Spumam Demosthenis, aut quod
Tullius inuehitur, fastum, rabidumque tumultum,
Dum ruit in Catilinam, & laxo dente ferocit.*

*Sed quid? prima ferit mihi barbara pagina frontem
Quod chaos? hic nulla saluunt dictæria lege.*

*Scommata mista iocis, risus, mendacia, morsus,
Et metamorphoses, fescenninique figura.*

An pede conclusi, numerorumque ordine, versus?

*Deficit hunc Spondeus, Dactylus, atque Anapæstus;
Hic nullus triplici auditur gravitate Molossus.*

*Hic nimium volucris properat leuitate: sed ille
Plumbeus incedit luxatus brachia Rhythmus.*

Hic salit, hic repit: mancus femore ille sinistro.

Heus Leyde pueri, quoniam has pede metior odas?

Non hæc in strepitu armorum sunt verba Maronis:

Non sic Pindarica lusit testudine Flaccus:

Hos numquam ludos Naso dedit inter amores.

Quodnam erit ergo malum? Tulli vel fortè Maronis

Verba aliquot, ranca Batavum sribligine cocta.

*Nec tantum: Cicero hic, nullus, nullus Maro turget .
 Hæc nobis unde est, Superi, sartago loquendi!
 Quam nec pannosa Danaï coxere culina,
 Neve ad fumantes Latij struxere lucernas .
 Sed frustra exclamo, male putida scripta stupescos
 Hæc bene quæ manca scribuntur voce Quiritum;
 Hæc bene, quæ docto fastidia terrena Tullo,
 Quæq; movent stomachum, si sint modo dicta Latine .
 En veniunt longis molimina turzida caudis
 Verborum ingentes turme, verrentia fauces
 Syrmata, quæ pleno fudit de gutture Teuto,
 Quæ bene dilutas vomuit Germanus ad offas .
 Flandrorum risus, salsa ent hymmata Galli;
 Unde tuos inter subrepsit tanta nepotes,
 Romule, linguarum pestis? quod dedecus hoc est!
 Quid nunc clamares Tulli, si hæc monstra videres?
 Quid Maro? quo vultu hæc tam ræcida Flacce stuperes?
 Scilicet obstructis dicatis naribus: Ohe!
 Felices proavorum atavi! felicia priscis
 Sacula lapsa viris, tantoque intacta pudore!*

Simul Adrianus tacuit, abiit; simul Cornelius De Hertoge surrexit, exclamavit: Actum est, Conclamatatum est; nec vñcia mētis aut opis in toto Leydenfi Mineruio, quam exserant in Bonarscium; decoxerunt, proteruam fecerūt; Parcemia fiat: Calamitas sine auxiliis, Leydenfes in spoliario Clariano. Nec obolum habēt unde clauū & restim emant, nec verum quem tumulo suo inscribant. Contulistis Burdosophi-

sophistæ capita, sed vacua ; nunc
 ——— Antica occurrite senæ,
 quam in vos ab oraculo plusquam Delphico

S A T Y R A V.

Origo iuuenantis styli.

Sed lubet infandæ caussas lustrasse ruina.
 Quis Scythæ? quisve Arabum profugus tellure Batava,
 Intulit hoc virus? quæve hoc furiale cauerna
 Proslit tabo serpens per rostra venenum?
 Nulla huic cum Cattis feruent commercia genti;
 Unde hæc ergo lues? mihi sis rogo Iuppiter augur!
 Te sine suffusa nam mens hic nube vacillat.
 Audite arcano Cumæ quid verius antro:
 Si fallo; infustum tum me mala fulmina perdant.
 » Exhausta est miseri caua Bibliotheca Batavi,
 » Exhaustum est Catti spuma risuque cerebrum.
 » Nulla latet vacuo verborum copia cornu;
 » Paupertate tamen viuendum est ambitiosa.
 O miseros casus! ô lamentabile fatum!
 Per frameam iures Martis licet, atque Minerva,
 Non credam: mecum nam rem bene discute totam:
 Tantorum Heroum qui tanta potentia cum tot
 Palladijs opibus possit periisse ruina?
 Credite Phebeæ me ferre oracula vatis:
 » Pauperior Codro Catti nil continet arca.
 Qui pote? Iam dicam: Baudæus in ære taberna
 Totus erat; (nosti quam pocula sepe saluet)

Caupo tulit lectos, sedes, mensasque, abacosque,
 Et chlamydem, & vestes, ollas, ignemque focumque;
 Nil Baudæus habet, secum tulit omnia Caupo.
 Nec sat erat. Quid ages Baudi? venderis & ipse?
 Accipe Caupo libros, vetulas has ferto papyros;
 Museum atque oleum, laternam & lampada sume:
 Sit modo liber adhuc Baudæus obire popinas.
 Schlassius & laeva sensit sortis genuinum,
 Dum per contextos speculatur sidera clathros.
 Num quid agat? dura hic in compede tibia languet,
 Lascivus solita ad modulos feruere choreis.
 Mitte precor, me mitte, ait, o bone creditor! & quos
 Debeo persoluam, nummum certa fide accruos.
 Nil superat rerum sædisime lurco tuarum.
 Unde dabis, cum vix habeas pro Dite Trientem?
 Recula librorum vetula est exilis in arca.
 Vende, rape, & miserere mei, dulcissime rerum.
 Liber it excussa iam compede Schlassius; & cum
 Nec lacera fracti diues sit pelle libelli,
 Innocuum vomitus lutulat fœtore Loolam.
 Ut bene perpetua dignus scelerate Serypho es!
 Dignus & ad Gyara qui detrudare catastas.
 Sed mihi dura fides, nullo suadenda Mathone,
 Causidici nullo ventosi folle probanda.
 Credam Salmusi solitis caua scrinia libris?
 Unde suas vacuasse queat Ruytgersius arcas?
 Quodque magis miror: totas sacra Biblia noctes
 Distento rodit scrutator Latius ore:

Et credam hoc magnum casu cecidisse Sophistam?
 Crede tamen. Non possum. Iuro. Nec Hercule credam.
 O te per duras genitum, Acroceraunia, rupes!
 Audi; clamorem si horres, iam dixero in aurem.
 Schlassius horribiles ructavit ab ore solæcos,
 Atque cacatorum verborum scripsit oletum.
 Laudarunt Procerem, plausûque dedere cachinnum
 Latius & socij; sædatâque pulpita Schlassi
 Mirifici manco decorarunt carmine vates.
 Sed postquam Aduaticæ senserunt lora palaestra,
 Iactâque laesuris mordacia verbera sulcis:
 Abstinuere manus, & prostituere libellos.
 At quæ Burdoni fortuna illuserit? est hic
 Panaretus, prudens, essentia quinta Catonis;
 Frigidus atque ipsis canis venerandus & aeo.
 Hinc stirps, crede, mali: nam Bibliotheca vigeret,
 Ni vetulus foret, & iam exosse edentulus ore.
 Vendidit, & meritò, Cicerones atque Marones,
 Nasones Flaccosque, atque immanes Calepinos:
 Nil namque infusum retinent pertusa cerebri
 Scriniosa. atque oculos iam sæpe scotoma volutat,
 Cum geminata salit per totam littera chartam,
 Cum gemini surgunt calami, pluteique, librique,
 Ambulat & toto duplicata lucerna cubili.
 Burdoni redijt primo puerilis ab aeo
 Simplicitas, magnarum & rerum ignara iuuentus,
 Antiquus pædor, madidi que infantia nasi.
 Si bullam adijcias, totus fit Scaliger infans.

*Ex his, si metricam numeris duces rationem,
 Summarum summa est: » Cava bibliotheca Batavium,
 » Exhaustum est Catti spuma risuque cerebrum,
 » Nulli latet vacuo verborum copia cornu.
 O miseros casus! ô lamentabile fatum!
 Ergo suas, Proceres, iam quisque reuertat in ades;
 Si nîb Cattus habet, dicendum est & mihi nil, nil.*

Haëtenus Sycophantas satyrico sale defricuerunt
ὁμοιοτροποι, ὁμοιοφωνοι, ὁμοιοτολοι. nec opus fuit lacernis, spor-
 tulis, cœnis acclamationes emere; nec Mesochorum
 statuere, nec

— *Dare libertos extrema in parte sedentes
 Ordinis, & magnas comitum disponere voces.*

vsque aded magnus & subitus, ex omnibus simul vn-
 dique subfellijs, ex anabathris, ex orchestra iuit in
 calum clamor.

Væ victis! Væ victis!

NEque vmquam Achaia libertas tot fuit excepta
 vociferationibus, quot Societatis **I E S V** victoria,
 Corui Leydenfes si adfuissent, concidisse vidisses.

Longum fuit hoc intermetium; donec Impera-
 tor primus manu silentium faciens: Aduertite ani-
 mum, inquit, ad Scazonticam decursionem; si quid
 Cedro, Capfa, & Imagine dignum videbitur.

Tum Primus Myrteatorum; Fingo me, ait, vnum
 Sociorũ **I E S V**; fingo me peti quinq; calumniis, toties
 recantatis, toties recoctis, toties recusis; nempe: Socij
I E S V, sunt faces bellorum, fibulati, *παιδρασαι*, Crælo-
 ditiores, Captatores. Caluine tuam fidem! sus lota!

Canis ad vomitum.

Dic noui quippiam.

Dic, vel numquam dicas.

Quis ista Battus, quis ferat Chalybs probra;
 Quæve ista, brutas incolens Dryas quercus,
 Qualia matella conscia vomit nuper
 Nos Latius ille, at Barbarus, Latiq; vlcus
 Fædemq; carcinoma dum putres lumbos
 Scalpens columbulum entheat suum Cypris?
 Columbulè ô diserte! quem gradu pellat
 Vincat que cuculus, Leida num satis bardos
 Nondum poëtas extulit, nisi pessum-
 dederit Mephiti pestilentior cunctas
 Musas Auernus? Tanta si fibras vrit
 Tentigo; si te vrtica mordet insana;
 Si prurit vlcerosa vena; fas esto
 Chartæ cacat & illinere quod sapit, quali
 Ad nauseam animus ebrius tuus succo est,
 Illo sodales vnctius tui viuent;
 Quis lancinata fama, quis mali mores
 Cuncta expatrarunt. Ecquid ingeris nobis
 Cramben recoctam? Nulla non fremit pila
 Clamore eodem; nota nec alia est thuri
 Scombrisque vestis. Quid relambis hunc semper
 Vomitum catelle? idemque idemque iam centum
 Vicibus liquoris? Ferre si nequit sumptum
 Annona litteraria, vt nouum embamma
 Condire possis, perge » nos facem belli,

» Nos ventillasse Gallia ad rogam tedas
 » Dic funerata: nos Erinnyes clama
 » Europa & orbis: quòdque ferrea voce
 Et corde iactas plumbeo proba crimen:
 Rotasque mille, mille nil vetat mortes
 Cunctos subire. Quid ferox Lacon frustra
 Hirrire pergis? » Integram negas nobis
 » Constare mendax fibulam. Diem dicas,
 Fractamque sollers arguas; ut incestos
 Ultrix stuprorum flamma concremet mæchos.
 Istudne vendis pessima nota villum,
 Meramque vappam, imaginem ut tuam lambat
 Viuacis hederæ ramus? O caput dignum
 Mordace cingi carduo! Quid occultas
 O indolatis unguis lyram pulsans
 Vecors aselle? hiulca quid vibrant labra?
 Effare. » Cassa non nuce aestimas, quot quot
 » Nostro scholarum in contubernio degunt;
 » Effeminato ut Palladis gynæccio.
 Emasculari, ut arbitror, tuum defles
 Eheu Priapum: & moris improbi librum
 Vis pellicatu viuere & stupro infamem
 Dic hæc vel illa; & adstrue his fidem dictis.
 » Dic plena nobis scrinia & domos plenas
 » Auro, coactam digeri nec immensum
 » Gazam potis; gazamque, quam refers, profer.
 » Dic codicillis incubare signandis
 » Et constuprandis, quos Charon videt limis

» *Auarus oculis. Dic, sed integra fronte,*
Quæque odiosum iure non timet καππα.
Nec hæc, nec illa, nec aliud probas crimen;
Sed sola trullam olentia euomis verba.
An ebriosum te nepotulum Bacchi,
Et impudicum, & aleonem, & insanum,
Qui patrimonia uncta deuorare vnus
Possis, Batauos credere haud putes scurras,
Meretricio nisi scripta lotio metra
Malè feriatuſ histrio palam cantes?
Hos nempe fontes Pegasus sacer Leida,
Auritus ille Pegasus parit vester.
Ohe improborum quisquis alpha lurconum,
Desterte tandem trapulam, & sile tandem:
Aut, si silere non potes, aliud dicas.
Mansa & remansa hæc vsque & vsque sunt probra,
Foricasque spectant, naribus creant tabem.

Post Iacobus Des Enfans, vbi se cōspicuum dedit,
 sic est elocutus: Qui Augures, qui Aruspices ad-
 estis, de procurando portento cogitate, dum ego
 recito.

IN
PRODIGIVM POETICVM,
quod nuper natum Leydæ.

Spectatum admissi risum teneatis amici.

Magnam poëtam Leida, maximum vatem,
Ex arboreto myrteo extulit nuper;
Voi Diones inter somnians vlnas,
Musis pudicis soluit impudens zonam.
Magnam poëtam! quodlibet cui fas est
Monstrum creare, quodlibet cui mens est.
Harpyia, Cyclops, Scylla tot canes circum
Succincta pubem, caruli gregis Pastor,
Et qui sonora exasperat fretum concha,
Et cuius aër, cuius aëtra torpescit
Stupefacta partu, quodlibet nouo vati est
Vulgare, tritum. Cornibus sues pugnant,
Et dente tauri: iam aëtra nauigant cete,
Thetidósque passer nidulatur in sponda:
Styx atra calo, lacteus fluit riuus
Medio in Averno. Creditis? Nefas grande
Non credidisse, & expianda millenis
Est culpa probris. Et, quod omnibus maius,
Celi Birabham Ditis incolam ESVM
Et Iesutam demonem, & Deum Caluum,
Caluum Gomorra quem sibi asserit ciuem;
Spurcos Bonarsci, Battavi integros mores,
Albósque coruos credere, & cygnos nigros

Iubet Poëta, non stolidus, at insanius.

O monstra! adiecit Iacobus Torres. Immo puer, nudus, vagiens, lallare recusans, qui vix ab infami obstetricis digito posuit umbilicum, vult oppedendo Hoplomachum Eonarscium εσφάνων ἐπιτιμίων του γυμνασίου spectatum iatus & donatum iam rude in arenam extrahere. Mammæ, mammæ irascatur;

NOVVS

PALÆMON.

ECquis Palæmon impio procax fastu
 Suesuam suatim agnominare Varronem
 Artis, scientiæq; numen augustum
 Non erubescit? Nempe quod supra anguillas
 Soleamque surgat masculino stylo accinctus
 Teneri stupefcunt pupuli: quibus serpit
 Crepundia inter dielio; quibus sermo
 Nondum exuisse fascias suas iacet,
 Et adhuc olet infantium enecat nares
 Non inficetas. Si quid est minus promptum,
 Minusque tritum verbulum Calepino;
 (Illo, puelli quem unicum penum Suadae,
 Et eloquentiæ unicum horreum credunt)
 Subito remidet γαλαππάτων sacer mystes,
 Et expianda aruspicum intonat scitis
 Portenta vocum. Immanè sic puer laruas
 Lemurésque trepidat, si quid obuiet forsan

Inusitata quod ferit oculos forma.

Agedum, Bataue, sit aliquid supra cunas:

Sit quo vaporent feruida virorum aures:

Prætexta vel te & bulla denotet talem,

Qualem senatu submouent sacra leges.

Hanc trigam damus, dicamus tribus Gratiis, quas Leydensibus libelluli acharistici compilatoribus videmus fuisse infestas. Vos, si grati fuimus, clare & gratis plausum date.

Illico voces sine numero sonuerunt: Euge, bene, belle, præclare: viuant basianda carmina; coronam Poëtis, statuâ Poëtis. Interea graphice sine focalibus, sine splenijs, sine amphotidibus itabat Lyricæ factio- nis Dominus VVinâdus Borlot cum suis, ad recitan- dum paratus, & signû ab Imperatore expectabat; cum in hæc verba est interlocutus Imperator: Sic, sic discât Leydenses Pumiliones, post vnâ virgidiâ non omnes Rhetoricæ virgas esse cõsumptas. Sic, qui se viuere arbitrâtur post Amphitheatrales exequias, non cadent magna Bonarscij manu, sed imbelli, sed iuuenili, sed nostra. Næ! felices illi, quod nouis Rhe- toribus sunt adhuc teneri vnguiculi; non cornua in fronte, non in gingiua dentes omnes enati. Si nos lacerare audeant sub Augustum, tunc firmato ge- nuino mordebimus, tunc lunatis cornibus Leyden- ses pueros velut pilam ventilabimus.

Abrupit sermonem entusiasmo plenus; &, A GO- NE, RECITONE Imperator? subiecit Lyricus. Age, in- quit Imperator; recita. Tum pro Lyricorum factio- ne ita præfatus est:

Lyram

Lyram iocosam, choreis aptam, Deorum Heroum-
 que conuiujs & delicijs affluetam, quod Imperatori
 visum est, ita pulsauimus Myrteati, vt Societatis IESV
 Heroës nequidquã Leydenfibus cinædicæ calumnijs
 adspersos detergeremus, & meritis ornaremus lau-
 dibus. Sic præludo.

CALVINISTÆ

A D S P E R G V N T

S V A M C A M A R I N A M

S O C I E T A T I I E S V .

ODE I.

Infandi amores! crimina Capreis
 Audita nullis! ô pudor! ô probrum!

Triumuiris à fibulatis

Hippolytus Catamitus audit.

Quod quisque fecit dicere gestiens
 (O impudenti fronte Calumniam!)

Euerrit obscenas IESV

In Socios Veneris cloacas.

O lingua succis tincta Acheronticis!

Auersi amoris sic peragent reos,

Sporique, Nacæque, & Cicerrî

Fabricios, Curios, Catones!

O lingua fœdis deliciis madens!

Pudenda semper! seu libeat loqui,

Seu vis tacere, seu resorbes

Opprobrij vomitum prioris.
 O lingua probris ebria! Cur tui
 Conchata Bezae deuabasia
 Ignatij affigens alumnis
 Nube paras maculare solem?
 Cantata cantas; nec sine gloria
 Proles patrissat. De Sodoma rogo;
 Ambuste, torris, ulmeato
 Vulnera sunt inhonora dorso;
 Flores padoris, Lilia Lilia
 Crustasq; flamma cerno Gomorrhica,
 Caluine subuербuste, in omni
 Inueniens puero puellam;
 Tuum & tuorum est mollia fortiter
 Contra columbos & facere & pati;
 Tuumque caca nocte stuprum
 Ancipiti tenebrare cesto.
 Vidi docentes Mattiacos suos
 Lusum Priapi (credite posteris)
 Salace Sileni pudendas
 Ad citharas praecunte Asello:
 Vidi canentes murmure consono
 Glabros, subantes & Salisubfulos;
 Patris ocellis, voce fracta,
 Semiuiros Cybeles ministros.
 Hinc grex Batanus carmine publicas
 Incestat aures. Scilicet est satis
 Virtus Vlysssei nota Graijs,

*At Phrygiae nimis ô! fauilla
 Ut poma vulpes deuorat, ut facem
 Exstinguit amaris, ut stipulas leues
 Assumit Aetna, sic abibunt
 In tenues maledicta ventos.*

Hoc habent! illi Vitellij Caluiniani semper fordes cloacinas vorant, semper vomunt: Vt fons est ita riuus; vt amor, ita stylus: cista quod habet, reddit. Quid exspectas à stomacho stupris indigestis turgido? Alia, alia est Societas IESV, à qua nunquam verbum prodiit, in quo Daphne erubescat. Hanc purgatum eo Venulina spongia. Ordior, & turpem nexum in pulchra facie sic abluo: Egredere e suburra, ô grex Ganeonum; & vide, non tua Bonæ Deæ mysteria, sed Societatis IESV casta adyta; vbi

T O T I L L V S T R E S S A N G V I N E
 I N I E S V S O C I E T A T E M A D S C R I P T I
 N O N A R D E N T T V R P I
 A M O R E .

O D E I I.

Non sic IESV clara Sodalitas;
 Non his luuentus vsta caloribus
 Fumosa auorum signa spreuit,
 Et thalamum genialis aule;
 Quamuis superba dete procantibus
 Socer puellam duceret obsidem,
 Ut nuptiali copularet.

Fœdere perpetuos amores ;
 Nefas puella grata protruit as ,
 Nefas puella dicitur osculum ,
 Et lubricos tellure fixo
 Lumine prætereunt ocellos :
 Tot ergo prisco sanguine nobiles
 Vinctis capillis ad cyathos Patrum
 Patres rubescendis adurent
 Ignibus ambiguoq; vultu?
 Ergo hîc libido Scaurica , masculus
 Hîc regnat ardor , hîc grauidus Nero?
 Sumenda vestis pulla , nempe
 Purpurea est minùs apta fraudi.
GONZAGA demēs , quis tibi fascinat
 Furor cerebrum ? qua tibi noctibus
 Cantata nigris Thessalorum
 Carmina surripuere mentem?
 Cur tu relictis fascibus & domo
 Et purpurati stemmatis atrijs
 Cerisq; maiorum pudenda
 Dedecoras bene nata noxa? (inclytè
 Heu! **KOSTKA** Princeps , sanguinis
 Heres , Coronæ gemma Polonica ,
 Dic , quo sonante te flagello
 Tisiphone quatit aut colubris?
 Ut seruitutem , ut vincula sentias
 Turpis cinædi , nil opus est pijs
 Castris **IESV** militare ,

Vste puer meliore flamma!
Sat nota VIVAE limpida stirps AQUAE,
Qui frena magni nunc tenet Ordinis,
Quis nescit insedisse auorum
Arragonum diadema fronti?
Quae fax medullis te coquit intimis
Testare, spreto murice pulchrior
 BOVINE Princeps, nunc IESV
Ingenua trabeate bulla.
Virtute clarum, post atavos Duces,
 IUSTINIANVM Genua prodidit
Censetq; ter magnis Etruscam
A ducibus, MEDICAE, gentem.
 SPINELLE, ADORNES; *magnifica domus*
 GARZONE tradux, *qui patrios lares*
Fastumq; pro CHRISTO resignas,
Dic, age, qua caleas fauilla.
Dic Genuensi, SPINOLA, ab hortulo &
 Claris, NIGRONI, *sub penetralibus*
Educte, gemmescensq; longo
Inclyte PALLAVICINE ramo.
Dic, invidendam, BORGIA, cui parit
Calcata Laurum purpura; maximi
 PADILLA *Adelantade regni;*
Totq; atavis memorande GOVSMAN;
 MENDOZA *multis edite Regibus,*
Tropaea quem non Maurica detinent
Affixa maiorum superbis

Postibus, in stimulum Nepotis.

*O! qui Britannæ littoris exsules
Regem propinquo sanguine tangitis!*

Non HAYIVM beabit ulla

Delicijs peregrina Tellus.

GORDONE, dulce relinquere patriam

Non te Gomorrhæ compulerunt faces,

Si Scotticam sperare pulchrum est

GORDON: O capiti Coronam.

Sunt magna Belgis nomina, quæ suo

Inscripsit Albo Censor & Ordinis

Custos IESVS: nec supremum

Ante diem numerare fas est.

Perge Collega Iacobe Thiaut, & præcinenti succine. Hæ sunt partes meæ, inquit Thiautus: hoc canto tecum Romanæ fidicem Lyrae.

TOT NOBILIBVS

SOCIETAS IESV

NON ESSET TVTVM

NEQVITIAE PERVGVIVM.

ODE II.

T*ot clara terris sidera in omnibus
Quæ Regū auitas monstrat imagines
Domesticis stirps longa capsis;
Quæ domina favor ille constans*

Blan-

Blanditur aula, nec scelcri abnuat
 Impunitatem; dicite, quæ rapit
 Megara transfuges? tot inter
 Quis Venerem inueniet labores?
 Non Bacchus illic, non colitur Ceres,
 Frigent & ara Cypridos, at sacra
 Semper Minerva acerra sumat
 Per viduas vigilanda noctes.
 Non plena sacris pectora litteris
 Vrit nefando flamma cupidine;
 Sed ille BEZAM terret ignis
 CANDIDVLAE saturum puella.
 Lasciuia quando sceptrâ tenet manus
 Potentiorum tuta licentia,
 Exultat in præceps pudorem
 Voluere non reuocante pœna.
 Non vlla legum verbera, non scelus
 Vinculis rependi nobilitas timet:
 Si peccat, horrebit seueram
 Iustitiæ toga nigra virgam.
 Delicta vulgi pœna premit comes;
 Censura transit Nobilium domos;
 Impunè grassatur per omnem
 Luxuriam Procerum Cupido.
 Bullatus auro baltens inguinis
 Occulta celat vulnera; nec metus
 Coercet aula crimen: ingens
 Principibus placuisse laus est;

*Laus est, paci, ſci furta libidinum
 Lenone nummo, dum pudor exſulat,
 Dum tuta, dum riuatis expers
 Fax Sodome dominatur oſtro.
 Non credet orbis, tot Procerũ gregem
 Nexum exſcranda viuere copula:
 Tu ſcis, IESV, quo beati
 Vulnere, qua pereant ſagitta.*

Addo miracula; non tua Luthere, nec Caluine tua;
 nimis, heu! orbi deplorata; ſed quæ numquam ſatis
 laudanda.

M I R A C U L A
 S O C I E T A T I S I E S V
 R E F U T A N T
 I N F A N D V M C R I M E N .

O D E I V .

MIRACLA poſcis? non tumidum quatit
 Peëtus Sibylla Pythius incola;
 Non mugiunt oracla Phæbi
 Centum adytis, foribúſque cætum.
 Non hïc reperto tutus ab anulo
 Gyges cruentum celat adulteram;
 Non Iuppiter deluſus armos
 Reſtituit Pelopi comeſo:
 Non teëtus imbri Iuppiter aureo
 Sinum puella fallit amabilis :

Adul-

Adulteri nec furta celat
Bos, Satyrus, draco, flāma, cygnus.
Sed qualis olim pura libidinis
Matrem Deorum cedere nesciam
Traxit Sacerdos, zonulamque est
Iussa sequi religata puppis;
Aut lymphæ pueros mergere distulit,
Aut flamma castos horruit urere;
Aut virginem testante castam
Vnda stetit Tiberina cribro.
Bene est; sonora peruolitans tuba
Cubile primi Solis & ultimi
 MIRACVLORVM FAMA sacras
Auspiciis Socijs IESV
 ARAS SALVTIS dedicat: ilicet
Iubente Roma tu paries sacer
Testare votiuus tabellis,
 LOYSIVS panacea morbo est;
Seu languor albo corpore turgidis
Venis inundat: siue utero graueis
Non liberat Lucina matres;
Siue mari natat Adriano
Qui puppe fracta pictam humero feret
Partam salutem LOYSII prece .
I nunc, & illimes Sodales
Sparge luto recutite verpa.
 Non fibulatis ROSTRA Polonica
Comædus aula luserat artibus,

*Quando adstitit, sub panis umbra
Aligero Dominum ferente,*

Amica ROSTRÆ BARBARA, non Venus

Quando beatis ignibus astuans

Deum ferendo sudat impar,

Ni gelidis moderetur undis

Admotæ cordi spongia; feruidis

In astra votis mens rapit ignea

Sublime corpus pendulumque

Virginæ per inane pluma.

O me beatum! si liccat tuo

Fixisse pronum ter cineri oscula,

Et indices sparsisse amoris

Cum lacrymis violas in vna.

Fallor. Triumphat funere castitas,

Non illa nardi aut indiga balsami,

Pudore pollinctore seruat

Flammam oculis, roseum labellis

Seruat pudorem, nec capiti comas

Gensq; succos detrahit: INVIDA

Cessere castis fata, replet

Vere nouo Libitina bustum.

Et sic iacebas INDIAE inhospitis,

FRANCISCE, te quis scimus ut indolem &

Mores nocendi oblita quondam

XAVERII venerata castum

Calx viua corpus. Non metuit rogam,

Vitam sepultis qui toties dedit;

*Manesque ab imis iussit umbris
Attonitoru cuchi Charonte.*

*Non hoc silebit tibia, non tuba,
Non quis stupentes insolito sono,*

FRANCISCE, te iubente muta
Vincula dissoluere lingua.

Vincor triumphis. Da veniam mee,
FRANCISCE, Musa, si metuit tuas

*Cantare laudes; INDICARVM
Occurrunt malè cymba sulcat.*

Vbi estis Leydenſes Sybaritæ, subiicit Balthasar Cordier, parati choreas docere in omni campo, ad omnem citharam? qui non aliam triuistiſt viam, quàm à Saburra ad Balneum, à Balneo ad Triclinium, à Triclinio ad pudendum Siparium? qui nunquam ſudaſtis, niſi à vino aut Venere calide? Adſpiciſte Heros ſub omni ſole, in omni oceano grandibus decori ſudoris guttis perſuſos; & ſi frontem habetis, perfricite.

S O C I I I E S V

B A R B A R I E M I N D I C A M P E R A G R A N D O

N O N C V P I D I N E M

S E D I E S V M S E Q V V N T V R.

O D E V.

Quid hoc? frementes quòd videor procul
Audire diras? FLORIDA America
Vastata CALVINI pudendis
Ignibus horribilique flamma?

Vellens capillos, ungue notans genas,
Cuore mixtis humida lacrymis

CALVINE, te, CALVINE, turps
Denouet Inferias Gomorrhæa.

Ite, INDIARVM visite littora

Mala solutis alite nauibus;

Portenta terrarum rebedo

Oceanus Brasilius horret.

Ite; auiarum monstra libidinum &

Caluiniani maxima stigmatiſ

Vestigia ostendent apertum.

Mascula veneris cubile.

BARZÆE, non his vſtus amoribus

Solem ferebas, & maria, & nives;

ZELANDE felix! ARMVSINÆ

Grande decus columenq; terra.

Non his Sodales ignibus astuant,

Quando rubentem solibus INDIAM

Tellure commutant paterna:

Et populos per inhospitales,

Qua sol calenti surgit ab aequore,

Qua lora fesus proluit horridi

Per arua CONGI; per nigrantis

Rura MOGOR domibus negata;

Per astuosa barbara PERVÆ

Spelea; per tot sanguine perlitas

Specus Giganteas, & ipsis

Tesqua feris metuenda pergunt:

Pergunt decoro puluere sordidi,

Pergunt arenis currere torridis:

Pergunt ad Indos Christianas

Ferre aquilas, dominamq; Romam.

Nil est IESV triste Sodalibus,

Nil est remotum; dum FIDEI licet

Proferre sineis, & Tyrannos

Subijcere Imperijs IESV.

Labore

*Labore iungunt quas Deus abscidit
 Tritone terras dissociabili;
 Ignota lustrant regna Soli,
 Solis & anteuolant iugales.*
*Vterque Pænis nunc spatium breue est,
 Remota non est Africa Gadibus;
 Laboribus nunc prima Thule,
 Herculeæ in foribus columna.*
*Audent & ardent monstra natantia
 Ridere, & Enros & mare turgidum,
 Syrteisq̃, ventorumq̃, bella,
 Fronte hilares, oculisq̃, sicci:*
*Dum tu puellis insidias strues;
 Dum regna vini, dum pueri oscula,
 Zonamq̃, sortiere talis
 BEZA, tuo similis parenti;*
*Dum dedicata limina CANDIDÆ
 Verres teresq̃; dum tua mollibus
 Non sicca, non suprema sparges
 Oscula, Sardanapale, labris.*

Succedens Iacobus Bofselaer, & explicans volumen
 suum, finemque adspiciens; Longum æquor, inquit,
 emensi sumus, terram video, portum coronata pup-
 pe inuehor. Martyrum Societatis IESU palmas
 oppono illis Argiux calūniæ quadruplatoribus. Huc
 oculos, huc aures conferant, qui non alia ferunt vul-
 nera quàm aduersa in pectore à dente & vngue pue-
 rorum, puellarum. AQUILII in iudicio vulnera, quæ
 vir fortissimus pro Repub. acceperat, detexit Anto-
 nius; ego Clarissimæ, Castissimæ Societatis IESU ma-
 gnas cicatrices ostendo orbi terrarum. **Ite nunc, &**
nouas calumnias cudite.

MARTYRII ARDOR

NON ÆSTVAT
IN EFFEMINATO
PECTORE.

ODE VI.

ATQVI sciebant quæ sibi barbari
Reges pararent; Tantalicam focû
Crudelis ollam, bullicientes
Ïsmario pueros abeno.

Qualis nefandis taurica victimis
Diana vinctos immolat hospites;
Aut impias Eusiris aras
Innocuo maculat cruore.

Erepta vinis exstat tremens
Torrent vorantque, dein tepido scyphos
Libant cruore, lacrymandum
Sunt homines homini sepulcrum.

SCINIS recurva mitior arbore;
Tauro Perillus; mitior hospitem
Semesa supra membra in antro
Antiphates recubans cruento.

Non tot gemendis pendula postibus
Fixere Thraces membra, nec Africa
Abiens horror, nec timendum
Bistonij stabulum Tyranni;

Quot una semper cade hominum rubet
IAVA insepultis ossibus horrida:
Nec sanguini sat PERVANO
Tergeminus lauat arua Nereus.

Illic abena vincla ferens manu
Victrix, triumphans, funeribus parat
Crudelitas clauos trabaleis,

Saxa,

Saxa, cruces, liquidumque plumbum.

Quin & superbo limine naufragus

Nudis arenas hospitium negat

Non crocæ tellus, CHINA, claudens

Sanguineo sua regna muro.

Has BEZA terras visere pallidus

Amat Gebennam: mollis oscitans

Calvinus inter pomæ regnas

Alcnoi male basati.

Illos profundo vulnere ligneus

Deterret ensis, saxa aquilonibus

Pugnata nigris, & nocentes

Corporibus BADAGVM sagitta.

Horrent procellas, & muliebriter

Mortem patescunt, queis patet unicus

Pericula inter mille portus

Ille sinus pueri aut puella.

At, quæ fluentem delicijs crucem

Magnis IESV passibus amula

Gens ambit, auctorata fuso

At hinc ore, cruce, vita.

Hic frenum Recitationis Poëta reducens, Ne teneam vos, inquit, occidamque legendos; DESINAM SI VULTIS. Hic vox fuit una omnium, RECITA, RECITA. Inuitatus ergo à fauentia vestra, excepit Poëta, addam selecta ex multis Illust. Societ. IESV Mart. capita; carptim & velut saltuatim percurram

EXEMPLA MARTYRVM SOCIETATIS IESV.

ODE VII.

Testis mearum Relligio INDICA
Sententiarum, quæ teneris recens

Surrexit herbis, & cruento
Imbre PATRUM madidata dixit:

O! digni IESU Casare milites,
Quis vita crux est, & pretium mori,

Magniq; sacramenta belli
Dant animos generosiores;

Quando INDIANIS sparsa nonalibus
Cruore vestro pinguior est fides,

Tot inclytas cantare laudes
Nulla dies, lyra nulla pollet.

Nam quis catenis linida brachia,
Aut speret imbres dicere saxeos,

Tormenta mille, mille mortes,
Mille maris mala, mille terra?

Quis CRIMINALEM criminis inscium,
Purumque vita, purpurei agminis

Hastate Princeps? Tu ferebas
Celsum animum capite imminutus.

Quis te loquetur, CORREA, Carigis
Hirsute telis? quis comitem SOSAM

Ab igne & a carbone & olla
Ad gladiosque sudésque raptum?

O! plena magni pectora sanguinis,
Duce AZEVEDO, ter tria ter decem.

Testare, FORTVNATA PALMA,
Pro tabula statuam MARIÆ

Quanto AZEVEDVS corripit impetu,
Quantoque stringit: ne male naufragus,

Per sanguine undantes procellas,
Cedat aquis, animoque fidat.

Tribune felix, qua cithara canent

Quam magna miles te duce gesserit,

Vt riserit CALVINIANAS

Pectore marmoreo sarissas.

ALPHONSE felix CASTRIE, Mauricium

Ponto necandum te dederat furor;

Sed serena post luce vidi

Littoribus radiare corpus;

Tunc & cicatrix sanguine roscida

Partem cadendo dixit Adoream.

Quis SALSETANAS quinque narret,

Inclyte dux AQUAVIVA, palmas?

Fugam negando, dum generosius

Mori volebas, poplitibus minor,

Et corde nudato sagittam,

Et iugulo gladium receptas.

Necte MANIPLVS principe degener

Querit latebras; omnibus, omnibus

RVDOLFIANIS vota feruent

Sidera vulneribus pacisci.

Quis clara centum nomina censeat?

DIAZ, SEGVRAM, SILVERIAM, GOEZ!

Quot Indicam Heroës colendo

Barbariem posuere collum!

Lati, lubentes; sanguine sanguinem,

Vitæque vitam pendere gestiunt,

Pertela, per spinas, per uncas,

Perq̄ crucem Dominum sequunture

Nec te in remota canto Britannica

Princeps tuorum, EDMUNDE, sodalium,

Nec lora, nec cultros, nec ignes

Cörque micans iecori reuulsum;

Quamuis stupefcens attonitis aquis

Fugit relicto Tamesis aquare

*Ad fontis ortum, dum beatiss
Exequijs fluvius parentat.*

Mitto VENUSTOS, SALESIOS, NIGROS

*Rubente ferto; scilicet omnibus
EVROPA laureata dicit
Carmina de meliore plectro,*

*Donec theatro tot pugiles nouo
Surgant IESU iudice, laudibus
Lata oq̄, donandi, premantq̄,
Impositis pedibus Tyrannos.*

*Tunc, tunc trementes supplicijs luent
CALVINIANI vincula, vulnera, &
CALVMNIARVM toxicatis
Plus iaculis medicata verba.*

Vix tubianxerat Musarum sacerdos vitarum CECINIMUS, cum homini, imbrices, tollæ, omnia plausuum genera collisis eadem sub'ellus toto Gymnasio insonuerunt. Mox Trium Factionum Poëta detractas sibi coronas deposuere ad Imperatoris pedes, simulque rogarunt, uti decerneret, quæ Latio victoribus eliet; quæ victi Victoribus, præter Coronam, premia darent quas laudes pangeret. Anxius Imperator, diu subsistit: deinde magno S. P. Q. Rhetorici consensu pronuntiauit N. L. Ad ex remò, populo per Licetorem excedere iussio, sic ad Senatum, uti S. C. de libelluli auctoribus fieret, retulit: Quandoquidem in Legibus XII. Tab. Maiores nostri, cum perpaucas res capite sanxissent, hanc contra famosos libellos sanciedam putauerunt;

*Si quis carmen occinisset, astitasset, condidisset,
quod alteri flagitium facit, capital esto:*

videaturne vobis, P. C., maxima mala Crux litteraria toties sub furca flagellatis Leydanicis, si se posthac commoueat, S. C. decernenda:

Dana est per Satyram sententia vna omnium, **VIDERI.**
Igitur P. C. ait Imperator: **NIL VOS MODAMVR; SE
V'OBIS VIDETVR, DISCEDITE.**

Dictum, discessumque est.

EPICITHA
R I S M A:

EPI C I T H A R I S M A.

Imisso conuentu Apollineo Imperatores Rhetoricæ per Xystum inambulabant, de Tropæo CATTIS CALUMNIATORIBVS DEVIC^TIS erigēdo,

deque Recitatoribus debito honorario donandis capita conferebant. Sparſus erat S. P. Q. Rhetoricus toto compluuiō; nec alius in circulis sermo increbrescebat, quàm qua quisque formula digna imprecaretur betis, fungis, algis illis Battaucis. Prius verò quàm se per magnum bipotentium valuarum vomitorium effunderent, cùm hora iam in procinctu nona ad fraugendum toros inuitarentur; ecce tibi ab extrema area strepitū lictoris turbam iubmouentis, & Prætorem, Aedilem ac Præfectum Celerum rectà ad Xystum deducentis. Hic cum ab Imp. I. potestas nutu facta esset alloquendi; & ambos illi solenni ritu venerati essent, Vnus pro tribus Prætor exordiens: Muneris quidem nostri, ait, esse ducebamus, Augusti Cæsares, Ego, edicto VNDE VI, & iniuria Cattorum depulsa videtur Societas IESV, eò indemnem restituere; Aedilis, iniquas illas Cerebellorum Leydensium calumniatorias heminas confringere; Præfectus Celerum, nocturnos illos grassatores, illos facrorum parietum perfossores, sepulcorum conuitorum effossores, qui nunquam, nisi in tenebris, audentes sunt, compescere: verū quia carminibus solis vt ageretur decreuistis, ne nos,

qui Reip. administrandæ causa in hoc frequentissimo conuentu infrequentes fuimus, nullam aduersus Leydenfes symbolam contulisse videamur, hocce libellulos proxima recitatione euoluendos **FAMAE IESUITICAE** consecramus. Simul offerens libellum suum Imp. I. adiunxit **Quod Deus bene veritat; Hoc ago, vt Ignauia supina, portentosa Iactantia, insulsa Ταυτολογία** hostium Iesuiticorum palam sit; qui, cum victi sint, tamen **TRIUMPHALES ODA**s canunt, nec aliud telum intorquent, quam tot iam Apologijs retusum, nec alio se clypeo muniant, quã exclamando illud Calvinianis sacrum, **MENTIRIS**. Benè habet, ait Imp. I. Iam iãque audiri lubentia est; nec fessi sumus, si toto die in scena **Catti**, sicut in arena gladiatores, iugulantur.

Auditur toto sepe Poëta die.

Auditur, si cantat domum Martis, antrum Aeoium, pectines Solis; si

————— *Lucus & ara Diana,*
Et properantis aquæ per amœnos ambitus agros,
Aut flumen Rhenũ, aut pluuius describitur arcus.
 Mouet etiam nos, addidit alter Imp. Iulij Cæsaris exemplum, ne libellos in sinum abdamus Recita igitur, Præco, tui Prætoris Poëma. Tunc absque mora Præco, ea voce & gestu,
 ————— *ad merces turbam quo cogit emendas,*
 magnam circum se coronam conuocauit. ipse stans in puluinari Apollinis legit.

85

I O S E P H I P O R
S I V E
I A N V S G E M I N V S
L A T I V S
R V I T G E R S I V S .

S I versata dolo sortes missura palaestra
 Vrba, dedit muto vires in verba palato,
 Insuetumq; loqui verbosū reddidit A glē
 Indignata premi virtus: si Persicus ensis
 In Cræsum districtus, Atym noua murmura iussit
 Infanti properare labro; quem sulta Batauū
 Ingenia, horridior rigido licet esse Catone
 Ambiat, & moestum Heracliti vincere fletum,
 Non cogant patulo gelasinos prodero rictu,
 Et tristem effuso vultum turbare cachinno?
 Cum capita Anticyris non expurganda quaternis
 AMPHITHEATRALEM nuper qua sanguine arenā
 Fœdauere, fugaque agrè euasere Lanistam
 Pinnirapi ignaui iugulo deuota minantem
 Spicula, io cantent magna sic voce triumphum,
 Ceu Marathoniaca exaquassent funera pugnae,
 Et stragem Emathiam, claususq; cadauere multo
 Victores refugo perfunderet agmine Rhenus.

Dicite io, Bataui, magnā pugnaui mu' pugnam,
 Et monstrate palam testes, qua vulnera necdum
 Clausa cicatrice, & nunquā claudenda, notarunt
 Stigmaticā frontem. Nam quis tā ferreus, ut non

Victores credat, quos plaga, & vulnera campo
 Expulſos, clamant hoſtem ſenſiſſe propinquum?
 Si ranae exigua ſolita ſaltare Scripho,
 Mutaq; Rhegini rodentes prata cicadae,
 Iſtud ſo audierint, nativa ſilentia rumpent,
 Ut cum clamoribus ſtridant epinicia Cattis.

Sed fare, Aoniꝝ pincerna liquoris Apollo,
 Quis tantos animos, quis tantum in praelia robur
 Poſt crudas acies, poſt vulnera poſtq; BONARSCI
 Tam male vitatum gladium LEIDENSIBVS addit
 Piſandris? quis ſic timidos animauit Epeos?
 Ut, cum pars ſædo turpati caumate frontem,
 Pars trunci auriculis, pars naribus, ille lacertis
 Debilis, hic tergum ſulcatus rabula VIRGIS;
 Non timeant tenebroſa inter gurguſtia clauſi,
 Caſſa ex inſidijs, moliri praelia: & inter
 ΟΥΝΟΧΟΡΑΣ ſocios latum Paana ciere?

Iſte Leoninus θυμὸς, καὶ ἐπιλαβόμενος
 Non perſonatū EUGANEVM, cl. πευμῶς, manuμῶς
 Bombylij, toties Dionyſia ſcommata fruſtra
 Torquentem agnoſcis? non pelle Leonis aſellos?
 Qui modo, ceu Lupus audacis ſibi conſcius auſi,
 Inter crura trahunt caudam tenebr.: ſq; pererrant?

Nam licet hinc inter nebulas ſe LATIVS offert,
 Et ſpurco inde RVIT GARGITTIVS ore venerū,
 Cerbereus Frater; redolent hæc pharmacothecā
 Hibrida BURDO tuam. Nā qualis adultera Claudæ
 Meſſallina, Lupæ pellex, mentita Lyciſcæ,

Infra-

*Infamis titulum, flauoq; adoperta galero,
 Quidlibet audendi sibi nocte licentiam emebat:
 Cum pudeat toties eadem ingeminare, Cuculle,
 Endromidē indutus IANORVM antiqua recantas:
 Teq; docente eadem repetunt conuitia pulli.*

Deinde sine respiratione alteram iungens Sa-
 tyram spatium applaudendi interceptit.

CITERIA BATAVICA

MENTIRIS, *ais? scio sunt tibi scom-*
mata tela:

MENTIRIS, *clypeus: MENTIRIS,*
abenea cassis,

MENTIRIS, *thorax, ocreæ, atq; panoplia. Nam si*
CLARVS *IVLÆVM, gnato indignate, CVCVLLVM*
Ventilet, atq; Patris REGALE anadema coronet;

MENTIRIS: *Si CALVINI pingentia tergum*
LILIA *decerpit; MENTIRIS, Delrio, si quid,*
Si quid Serrari, si quid Costere, Sibylla,

Verius, & tripodum superans oracula scribis;

MENTIRIS. *Bataui tantum BURDONE magistro*

Ex adyto sapiunt. Bipedum nequissime, cuius

Plumbea rugosam vallauit lamina frontem,

Ne rubeat; Vis scire tuo qua digna pudore

Fata precer? Tibi Clotho unum de stamine nostro

Attexat placat a annum, ne turgidus hydrops,

Qui magis è fastu quàm humore intercute crescit,
 Antè Erebo damnet depontanum, tua quàm te
 Clavius, Arcadica doceat deliria mentis :

Quæ ceu cacorum discernas mare colores,
 Aut asinus radas Amphionis organa calce,
 Dum Ardelio Euclidis, stupidus mage Becceseleno
 Scripta teris, misera haud metuis committere charta.

Quid facies? Non ille tuo cuncticia more
 De trinio obijciet: nec quæ tua scuta trecentis,
 MENTIRIS, consuta queant auertere. Ponet
 Cuncta palam, & docto signabit pulvere, quidquid
 Dum male metiris calum, aut dum circulū ineptè
 Contrahis in quadrum, vitiosaq; lemmata nectis,
 Aut dum Archimedem carpis, sus nempe Mineruâ,
 Peccasti. Quid ages? si Cantaber Hercules instar
 Scripta tua, Angia grauius soctentia equili
 PENICVLO cuerrat? tum, qualia Patrocliana,
 Quantaq; vix vnquam sudarunt balsama fella,
 Ingerat in fauces? Puto non talem panaceam
 Hydropi Harpocrates, Asclepiadesue pararent.

Si noui ingenium BURDONIS, Cum tot in unū
 Viderit, & iusto consurgere Marte Camillos,
 Hei! vercor, ne pauca serui quæ tempora restant
 Longa nimis fiant: dextraq; imitante Catonem
 Se petat: aut letale bibat de pala aconitum:
 Aut, quod SCALIGERVM deceat magis, arctæ
 Lycambæ

Vnicula, dum mortē lentus nimis extrahit hydrops,

*Inijciat collo. Vos o carissima Magni
Pectora IULIADÆ, parasiti, tollite, quidquid
Mortalem vestrū faceret Iouē, & addite mæsto
Palpantes animo voces, poppysmata, plausus:
Ut vivat, dum, ceu arguta CITERIA, risum
Mouerit in pompa, stolidè celebrando triumphū,
Quo miser, heu, manibus trahitur post erga
reuinētis.*

Ex hinc ortæ sunt acclamationes variæ & longæ; quæ cū expirarent; Breuis ero, ait Aedilis, Res postulat. Depingendum curavi hoc Emblemata, quod vos vbi adspexeritis & narium fores, ad hæce foras occluseritis, considerate, non centum anguibus pictis effici posse, ne Bataui lactucarum faturi in sacro Societatis IESV Collegio oletum faxint, neue lutum stercore maceratum ipsi sanguine maceratissimi in caput proborum adspargant. Risum etiā Crassi reuoluite, cū Asinus carduos manderet, & existimate hīc quoque non ἀγελάσιος dicturum de Porcis VWestphalicis, Leydensibus, Similes habent labra Lactucas.

Iterum Præco recitauit.

SVES WESTPHALICÆ.

Trigida Westphalica quisquis farcimina
 scropha
 Et pulpam, & pernas pinguedine vermi-
 culatas.

Delicias sequeris, nescis credo unde tomaclis
 Atque Isthæonicis petasonibus ista saporis
 Gratia. Non solis adipescunt glandibus istic
 Aut siliquis porci. Qui solas pabula glandes,
 Et siliquas gustant, Batavis non gratior illis
 Aruina aut perne suibus. Sunt altera porcis
 Pabula Westphalicis, quæ nunquam Geryonai
 Armentarius, Eumæusue, Scythæue subulci,
 Aut qui Admete tuas radijs exutus Apollo
 Pavit ad Amphrysum vaccas, inuenit. Adeste
 Arcadici proceres, quibus Augiæ aula bouile.

Discite quid multa variet pinguedine scrophas,
 Quas Busæteri alunt. Stant longo hinc ordine porci,
 Quos domino meliore placet nutrire diata,
 Qualiter aduersum Palamedæa agmina findunt
 Aërem, & alta natant iuncti per flumina cerui.
 Posterior rostro ad posticum hiat anterioris.
 Cumq; prior crud. m. infelix, præmanderit offam,
 Fit cocus alterius, bis coctaq; fercula fundit
 Vicini in lintrem. Qui tum fumanti primus
 Ore tomacla vorat, ter coctaq; tertius ex hoc
 Pabula latus edit. Sic vasta subilia eodem

Fin-

*Pinguescunt nutrita cibo, & pinguiſſimus ille eſt,
Qui poſtrema decem decocta abſumit omasis.*

*Putent iſta, refers. Fateor. Sed vera profari
Quis prohibet? non credo. Veni, coram ipſe videbis.
Caluini in ſtabulo longo ſtant ordine porci
Atque aſini paribus nutriti ſemper ofellis.*

*Beza prior fratresq; alij, qui intacta farina
Primi ſæd uere probroſo fercula rictu.*

*Qua poſtquam in putrem male digeſſere ſucerdã
Excreuere ſuis foris hac lingenda miniſtris.*

*Poſt eadẽ linxit Paſchalius atq; Arnaldus:
Qui ter cocti tibi, Burdi, excrementa voranda
Obiecere, tuo poſt Baudius hauſit ab ore,*

*Hinc Gemini Iani Rvtgarſcius & maleſanus
Latius, Hiq; iterum modo deglutita, nepotum
Ablingenda labris reuomunt. Hinc ille Batavis
Semper aqualiculus maiorum ſtercore turget,
Atque patrum pleno mandunt fœtentiã rictu
Scommata, & inde crepant ſemper conuicta Catti,*

Non potuerunt in hoc olenticeto tenere ſe
Auditores, quin deductis corrugatiſque naſis,
ita elato cachinno ſubſannarent illas Hollandi-
cas ſues, vt omnis antehac clamor hoc vno em-
blemate recitato victus videretur.

Omnino delectat nos, ait Imp. I. hoc Epici-
phariſma: & non procul eſt vt exclamem, hanc
non eſſe hederam poſt Antiftheria, & poſt ci-
tharam

tharam sonum, & post bellum machinas, sed esse versus; qui certare debeant cum triplici hodierna Recitatione, & certamen Poëticum non tam sequi quàm superare videantur. Quos proinde Te, Tribune pleb., cum Actis hodierni Senatus Apollinei publicare volo siue iubeo.

Tu verò quam habes coronidem, Præfecte Celerum, appone. Habeo, ait, Epigrammata velut Apophoreta, quæ benevolentix. S. P. Q. Rhetorici auferenda tradj velim.

Lege, Præco.

Castus Scaliger.

*Datam Cybella fregerat fidem quondam
Idæus Atys improba dolis Nympha
Euielus, eheu, post scelus subit legis
Cura violat apectus & furens scribit
Reis perennem partibus feram legem:
Cæsar cucullo teste leucophaato
Non Dindymenæ, sed Deo suo castum
Quondam sacrarat corpus, at sacrum rupit
Fædus libido, nec tamen reos vindex
Truncauit artus. Sed nefas Stygi liquit
Istud piandum. Ni tamen pater, quis scit?
Sic arbitremur; impiè fatum fecit
Iustrale tanti criminis caput, gnatum.
Sed hoc Bataue planius nurus dicant.*

In

In Calumniatorem.

Calumniator caluus vt frequens castos
 IESV sodales ambijt, lupas quærens
 Intrà penates præ quibus minus Castum
 Vestale templum: cumq; femina nullum
 Vestigium intrà limen ingemens vidit:
 Ergo, inquit, vbi nulla Chione, Spori plures
 Viuant necesse. Dic mihi, putas verum?
 Quid ergo vester Battauus Thraso, an mæchus
 An Draucus, an Cinædus, an spado viuuit?

Ad Burdium & Baudium.

Natura quamuis liberos neget tibi
 Effæte BURDI, nec tibi, BAUDI, tua
 Similes parentis Hecuba filios creet;
 Ne liberorum iura quis trium petat.
 Viroque dignus natus est IANVS BIPRONS;
 Vtrumque vterque filium agnoscat suum.
 Alter CANINVM stemma latratu probat,
 Alter ASINI instar rudit, hic BAUDI est tuus.

MINISTRO RVM
Caluinianorum
Descriptio.

Ὀφθαλμοκακασίδαι, ῥινοκατακρηστογένοι,
Σακκογενειοτρόφοι, ἢ λοπιδαρπαγίδαι,
Ἰματιωνοπεριβαλλοι, ηηλιποκαμβλεπέλαοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτοπαταπλάγισαι,
Μειρακιεξαπάται, ἢ συλλαβοπευσιαβηταί,
Δοξοματαισοσοφοι, ζηταρετησιάδαι,

Vertebat Inl. V. Ios. Sc.

Silonicaperones⁸, vibriffasferomenti,
Manticobarbicola, exterebropatinae,
Planipedatquelucernitui, suffarcinamicti,
Noctilatentiuori, noctidolostudij,
Pullipremoplagij, sutelocaptiorticae,
Rumigeraucupide, nugicanoricrepi.

In Caluinistas.

Ποικιλογλωστολάλοι, λογοδαίδαλοτεχοποηταί,
Δοξοταπεινόφρονες, δερματαλωπεκίδαι,
Βκλοδολοσκόλιοι, ἢ ἑμβασιαρχοτύραννοι,
Χρηματιβηρέφιλοι, πραγματιβηροκόμοι,
Φαιοχιτανοδύται, χαμαιελεκσισυρματόπεπλοι,
Αψοφορυθμοβάται, ἢ ερεφελαιοβλέποι,
Στυγνοπροωπονεφεῖς, πλαγιομματαεπιχδονοβάδοι,
Βιβλιοςερεβλοκόποι, μιμαρετησιάδαι,
Δοξοπαλαιομαθεῖς, κακοπισιοσροκοπατηταί,
Μειρακιεξαπάται, παρβνοκαιοδοπίται.

CL. Sa. Annoꝝ XVII.

In Batauos

*Cur sic Batauus , Martia quondam decus
 Solus palæstræ , degener campo exulat,
 Ut primum arena CLARVS impressit pedem?
 Nec pullus vsquam masculus pugnam parat?
 Horret Solæcis , Batauus ex latebris refert.
 Indignus ille miles Heroum manu,
 Secreta non mihi Iuppiter vestra indicat;
 Tamen , Bataue, quid velis capio satis,
 Hæc Vna nempe dentibus vestris acet.
 Armata nimium vepribus pungit rosa.
 Duram lacerti edentuli limam timent.*

Variè quidem ad singula applausum fuit, sed
 in extremo maximè, cùm iam dimitterentur,
 robustiùs hæc insonuerunt: **HOC HABENT, HOC
 HABENT: VÆ VICTIS, VÆ VICTIS.** Nec fuit qui
 non optaret ab Hollandis campum dari, in quo
 sub Augustum Rhetores vegeti firmata ætate
 ad Gloriam decurrant, Calumniatoribus pede
 presso insistentes.